

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud' te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 18.

Sobota (Saturday) 26. 4. (April) 1986

František Svejkský:

Zamyšlení nad literární činností dr. Karla knížete ze Schwarzenbergu

/* 5. července 1911 † 9. dubna
1986/

Literární činnost, - soustředěná především kolem problematiky historické, tvoří pouze zlomek z mnohostranné činnosti dr. Karla Schwarzenberga. Ale tak jako vždycky, slovo psané, slovo publikované s určením veřejnosti je něčím více než prchavým projevem okamžiku nebo projevem pouze osobním. Mění se v něco trvalého. Chce být odkazem poznání, zkušeností, víry - ale chce být také vyznáním osobním.

Jako čtenáři jeho knih nebo i článků brzy poznáme, že tato jeho činnost nevyvěrala nutně - až na ojedinělé výjimky - z úkolů nebo podnětů stroze akademických, neboť jeho povinnosti byly jinde, ale vycházela bezprostředně z jeho

zájmu o veřejné dění, z účasti na něm a na ideovém kvasu doby od dvacátých let našeho století po současnost.

Dva charakteristické rysy nemohou uniknout, probíráme-li se jeho pracemi: Především vědomý důraz na **osobní vztah** k zpracovávané látce, k její interpretaci i způsobu podání. Nemysleme přitom ovšem na strohý subjektivismus, nýbrž hledíme v tom projev živé účasti na probíraných tématech, překypující aktivitu, která se zmocňuje problému, a zároveň vědomí odpovědnosti za řešení, za vyslovení vlastního stanoviska. Z těchto zdrojů vede cesta k jeho publicistické práci stejně jako k živé účasti na konferencích. Proto jeho knihy jsou provázeny ještě jinými formami, jako příležitostnými články nebo glosami, které v novinách a časopisech aktualizují velké i malé problémy, od otázek politických např. po otázky českého jazyka. - Tím druhým, pro nás charakteristickým rysem v projevech dr. K. Schwarzenberga je všudypřítomnost zřetele k **tradici**, jeho zvažování jevů nejen v souvislostech současnosti, nýbrž i ve

vztahu viděném historicky. Vše je zakotveno v řádu pojímaném nábožensky i v jeho světských podobách, v řádu, jehož projevy v různých historických etapách spolutvoří naši přítomnost. Tento důraz na tradici vyrůstá u dr. Schwarzenberga stejně z postoje historika, jako z přímého prožitku vztahů k rodu a jeho prostřednictvím k státu i národu.

Stačí položit vedle sebe první dvě knižní publikace dr. Karla Schwarzenberga, které vyšly v roce 1934 a 1939 v Praze, abychom tam našli už všechny ty podstatné rysy, které i nadále se budou uplatňovat v jeho publikační - a ovšem i ostatní činnosti. Jeho kniha „*Lancknechta Bedřicha Schwarzenberga fragmenty*“ - (později rozšířená) - je motivována vztahem k rodovým tradicím autorovým, ale zároveň je příspěvkem k studiu typu novodobého šlechtice, který postupně transformoval ze základů položených v 16. a 17. stol. pojetí této vrstvy v evropské společnosti až do 19. stol. - Druhou knihou byly „*Obrázky českého státu od r. 1526 do r. 1918*“. V úvodu tam můžeme číst věty, které ukazují, jak

tradice a vědomí odpovědnosti k zemi se prostupovaly v autorově záměru: „*Zájem o naše dějiny, probuzený v naší veřejnosti, pohnul mne, abych tuto knížku vydal již nyní, třebaže celý materiál do jejího oboru spadající není ještě shromážděn. Nejen nedostižným vzorem knihy samé, nýbrž i příkladem podobného úmyslu byl mi tu Stránský, jenž na to pamatoval, aby památku státu zanechal pokolením příštím.*“ Těmto větám porozumíme plně teprve tenkrát, když stočíme pozornost k datu, které vepsal dr. K. Schwarzenberg na konec svého úvodu: „*V Praze v dubnu L.P. 1939*“ - tedy bezprostředně po okupaci českých zemí Hitlerem. (Stránský je tu míněn autor z pobělohorského období a jeho evropsky proslulý spis „*Respublica Bojema*“ - O státě českém.) K této druhé knize se váže i plán další publikace, soubor „*Písně českého státu*“. O jeho vzniku autor napsal: „*Měl jsem tři léta volného času, zatímco Němci po mém hospodařili na mém statku; tak jsem se dal do psaní. A co jsem měl psát? Ve všech německých tiskovinách - a z donucení i v*

českých - se opakovalo, že české země jsou dějinnou a přirozenou součástí Německa; úsilí o českou státní samostatnost že je pouhým bufičským pokusem, vždy dočasným, vždy neúspěšným; podřízení českého národa Němcům že je v pořádku, ba že je podstatou pořádku v našich krajích. Věděl jsem, že tomu tak není; že česká svrchovanost nevznikla nedávnými převraty, a nemůže tedy být se světa sprovazena nacistickým převrácením poměrů. Věděl jsem, že česká svrchovanost nebyla snad jen formální součástíou a starožitným živlem evropského veřejného práva, nýbrž že byla vždy živou tradicí českého ducha, uvědomělou a prožitou jeho směrnicí. Doklady této dějinné pravdy, že český národ je odedávna a pravoplatně samostatný, snažil jsem se sebrat v tuto knihu.“ Její rukopis však čekal dlouho na vydání. Kniha byla publikována až v roce 1976 Křesťanskou akademií v Římě - s tímto autorovým dodatkem: „*Odnesl jsem rukopis knihy, když jsem se rozhodl, půl roku po únorovém státním převratu*“ (Pokračování na str. 12)

I když se **† dr. Karel Schwarzenberg** narodil v zámku v Cimelicích u Mirotic na Pisecku, jehož obrázek nemáme, přinášíme alespoň fotografii schwarzenberského Orlíku, jehož dnešní podoba je z let 1849-1860 (vpravo). Vlevo je původně královský hrad Zvíkov nad soutokem Vltavy a Otavy, který praděd **† Karla** začátkem 19. st. úplně zrenovoval. - Dole je jižní brána a věž hláska hradu Zvíkova.

Sloupek informací

o jednotě v mnohosti v Indonésii

a o

hospodářských a politických starostech australské federální vlády.

Kmenově, kulturně i nábožensky různorodá Suhartova Indonésie usiluje spravedlivě a poctivě o „jednotu v mnohosti.“

Země se 150 milióny obyvatel je ostrovní říše asi s 13 tisíci ostrovů. Státní jazyk je basaha indonesia, dorozumívající je angličtina. Kromě více než 250 místních jazyků je několik set dialektů. Hlavní město Jakarta má 6,5 miliónů obyvatel.

17.8.1945 byla vyhlášena nezávislost. Sukarno, první prezident republiky Indonésie, píše ve svém životopise: „Když jsem seděl nesčetné hodiny pod stromem a přemýšlel, seslal mi Bůh osvětlení, jež se od té doby nazývá PANCA SILA, pět zásad - jsou to: Víra v jednoho Boha, lidské jednání, jednota Indonésie, demokracie a sociální spravedlnost pro celý národ. Každý Indonésan se musí přihlásit k jednomu z náboženství státem uznávaných. Ateismus není dovolen. 88 % Indonésanů se hlásí k islámu, 6 % k evangelickým církvím, 3 % ke katolické církvi, 2 % k hinduismu a 1 % k buddhismu. Ačkoliv je Indonésie největší

mohamedánské společenství na světě, stále zachovává zásadu „Bhinneka Tuggal Ika“, jednotu v mnohosti. V různých oblastech lze nalézt ještě kmenová náboženství. Sukarno však nakonec - více z naivního idealismu než z rozumu - začal šilhat po vzoru Moskvy. Poslal studenty do komunistických zemí - (i do Československa) - a nakonec by býval SSSR usadil v Jakartě svou loutkovou vládu.

První křesťané žili už v 2. polovině 7. století na severozápadním pobřeží Sumatry v blízkosti městečka Pancur. O počátku misí lze však mluvit teprve příchodem Portugalců. Vlivem nizozemských kolonizátorů došlo k silnějšímu rozvoji protestantské církve. Po r. 1950 a zvláště po II. Vat. koncilu silně počtem vzrostla katolická církev; počet jejích věřících se zdvojnásobil. Její veřejný vliv, příspěvek k rozvoji země jsou mnohem významnější, než lze předpokládat podle malého počtu věřících (dnes asi 4,5 milionů). Jejich rozšíření na jednotlivých ostrovech je velmi různé. Tak např. se mluví o „katolickém ostrově

Flores“, je tu totiž 90 % katolíku. Steylerští misionáři, kteří zde dosud pracují, doufají, že brzy budou moci odevzdat svou práci zcela domorodým kněžím a laikům a začít s novou misí na Sumatře. Podobně i Východní Timor, který byl do r. 1976 portugalskou kolónií, je převážně katolický. Z celkového počtu téměř 700 tisíc obyvatel, je půl miliónů katolíků, 60 tisíc animistů, 15 tisíc protestantů, 15 tisíc mohamedánů a členů jiných náboženských vyznání. Tisíce animistů přijalo křest.

Vzhledem k mnohosti, přinášející s sebou problémy, nemá katolická menšina v zemi lehkou situaci. V současné době je v zemi 7 arcidiecézí s 32 diecésemi, v nichž působí okolo 200 světských a 1400 řádových kněží. Kromě toho zde pracuje 2600 řádových bratří a 3900 řádových sester. Dále nelze zapomenout na četné katechetisty a vedoucí základních obcí. Přesto je jedním z hlavních problémů nedostatek kněží. Situace nadto zvyšuje a ztěžuje velký podíl cizinců. Vedle snahy podporovat domorodý dorost v duchovních povoláních se hledají další východiska. Jedním je výchova katechetů a jáhnů. Dále se indonéská biskupská konference po léta pokouší dostat od Vatikánu povolení světit na kněze ženaté muže. Podle kard. Justina Darmojuwono myslí přitom na svěcení mužů, kteří dosáhli věku 45 let a byli by podle předchozího vzdělání, charakteru a sociálního postavení s to převzít ve svých domovských oblastech kněžské úkoly. Mohlo by to pomoci zvláště v odlehlých oblastech země, kde v současné době se musí slavit asi 60 % nedělních bohoslužeb bez kněze.

Farnost je v Indonésii většinou rozdělena na základní obce, na tzv. krings. Kring - to je sousedstvo asi 100 katolíků ze všech sociálních vrstev - samo si volí vedoucího, ve vlastní odpovědnosti organizuje vyučování náboženství, pohřby, návštěvy nemocných, a je-li třeba, stavbu zavodňovacích kanálů, škol a nemocniček. Farář např. nesmí křtít děti nebo dospělé bez povolení vedoucího kringu; ten jediný může potvrdit, jak vážná je příprava na křest. Ve středu života základní obce stojí vedle bohoslužby týdenní shromáždění s četbou Písma sv. Proto začali v posledních letech překládat Písmo sv. do velkých kmenových jazyků.

V hl. městě Jakartě žije asi 200 tisíc katolíků a jejich počet vzrůstá ročně o 8 tisíc. P. Bak-

ker T.J. říká: „Když v neděli věřící proudí do katedrály, sotva si lze představit více kvetoucí církevní život. Sedmkrát se novogotická katedrála naplňuje šesti tisíci věřících. Při slavné mši obvykle přistupuje k oltáři jeden mladý pár, někdy dokonce dva nebo tři páry. Účastníci bohoslužeb se zřejmě dobře cítí a nejsou si navzájem cizí...“

Duchovní správci zařazují různé formy indonéské kultury do liturgie, chrámové hudby a stavby kostelů. Tak vešla do bohoslužeb např. hudba gamelan - pro Evropana monotónní dunění bez melodie a rytmu. Větší orchestr má 30 nástrojů a 10 - 15 zpěváků; k nástrojům patří bronzové bicí nástroje, pomalované xylofony, bubny a flétny. Misionáři rozvíjejí 3 klasické pracovní oblasti: 1) Pomoc chudým (křesťanská charita), 2.) výchova a vzdělání (křesťanské školy od mateřských až po univerzitu), 3). pomoc nemocným (církev vydrží přes tisíc nemocnic, sirotčinců, pečuje o uprchlíky a vězně). Péče o zdokonalování zemědělství. Církev má k dispozici rozhlasové a televizní středisko „Sanghar-Prathivi“, týdně se vysílá i 25 programů z 85 rozhlasových stanic země. Denně vycházející katolický raník „Kompas“ je nejrozšířenější deník Indonésie; kromě toho vychází několik týdeníků, měsíčníků i dětských a mládežnických časopisů.

Vztah mezi katolíky a protestanty je velmi dobrý. K vancům vydávají biskupové obou církví každoročně společný pastýřský list, věřící se setkávají na ekumenických bohoslužbách.

Určité mohamedánské kruhy se už po léta snaží vytvořit z Indonésie islámský stát se všemi totalitními důsledky a obávají se „pankristianizace“; šíří zprávy,

že země bude do 25 - 50 let křesťanská. Dosud však se našli mezi islámskými mluvčími vždy takoví, kdo spatřují specificky indonéskou identitu v tom, že všechna náboženství mají stejná práva, a že cizí kultury jsou vítány, pokud obohacují indonéskou kulturu.

Podle P. - P. Strauba

Hospodářské i politické starosti protinoců

I v Austrálii nám každý den přináší něco nového; sliby se nedodržují, zásady se mění, programy se přizpůsobují daným možnostem. Co ještě včera bylo prohlášováno za neměnnou pravdu, dnes se popírá a mění. Mnohokrát v minulosti nás předseda Australské federální vlády Mr. Hawke ujišťoval, že jeho vláda nepřipustí zvýšení úrokové sazby z půjček na stavbu, nebo koupi rodinných domků; že prý to je zásadní rozhodnutí Labour Party. Hranici 13 1/2 % úrokové sazby, že nebude dovoleno bankám překročit, avšak, co toto píše, tak již z nových vypůjček věřitelé platí 15 1/2 % úroků a nikde není záruka, že v budoucnu nebudou platit více. A proto se dívejte, jak i demokraticky zvolená vláda dokáže snížit životní úroveň mnoha tisícům rodin, jediným „většinovým unesením“. Takové snížení životní úrovně pocítí zejména rodiny mladých a nově přicházejících imigrantů - přistěhovalců, kteří si chtějí koupit, nebo postavit rodinný domek. O kolik musí platit více, to si postižení musí vypočítat podle výše vypůjček, ale nebude to malý obnos.

Jestli je tohle socialismus labouristické vlády, nebo bezohledný kapitalismus, na to si též každý občan musí odpovědět sám. Mr. Hawke a ministr

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVA KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“. ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

První poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Apríl 26, 1986 — Vol. XI. No. 18.

KUPUJI

starou bižuterii (Rheinstones), porcelán, sklo,
staré flakony od parfémů, šperky,
stříbrné a postříbřené předměty,
hlubotisky, obrazy - originály.

VOLEJTE od 4:00 P.M. do 10:00 P.M.
COLLECT ☎ 1 - (815) - 886 - 1397

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

financí Mr. Keating tvrdí, že je to nutné opatření proti stále rostoucí inflaci. To je ale nesmyslné ohlupování národa, protože čím vyšší úroky, tím budou dražší domy, tím vyšší bude nájemné z domů a bytů; aby to mohli lidé platit, zvýší se mzdy a platy, a to se pochopitelně projeví v znehodnocení měny a právě tím stoupá inflace.

Přítom nás socializující vláda neustále ujišťuje, že jsme na tom hospodářsky lépe než na př. před 30 lety. Prý máme lepší zdravotní pojištění, podpory v nezaměstnanosti, podpory opuštěným manželkám a dětem, ale neřeknou a nepřiznají, že to vše někdo musí platit. Přirozeně, že to je dobré mít nějaké sociální zabezpečení pro případ nemoci, nezaměstnanosti a stáří, ale kde jsou ty časy, když si lidé před 30 lety na koupi či stavbu rodinných domů vypůjčovali peníze na 4 1/2 %? To bylo za tzv. reakční pravicové vlády Roberta Menzieseho...

Abyste nám bylo veseleji, tak tu máme a budeme mít nepokoje a zmatky ve stavebnictví, protože vláda, které předsedá bývalý předseda odborových organizací, ruší registraci odborové organizace stavebních dělníků. Tato unie je řízená převážně marxisty čínského zaměření, a podaří-li se ji neutralizovat, bude to jenom k prospěchu národního hospodářství. Zatím to je jenom boj vládnoucích socialistů s jejich radikálními souvěrci. Jestli tohle není větší legrace než volby v Kocourkově, tak nás již nic nemůže rozesmát.

Až dosud jsme doufali, že jsme zde tak trochu za větrem. Když jsme četli a na TVobrazovkách viděli všechno ten teror, jako únos letadel, vraždění nevinných lidí, výbuchy bomb a všechna ta bohapustá zvěrstva, tak jsme se často mylně domnívali, že se nás to netýká, že se na to díváme jako z druhého břehu. Až teď, když nám bomby začaly vybuchovat na ulicích v Melbourne a v Sydney, tak nás to nějak probudilo a přesvědčilo, že ani Austrálie není terorem imunní před světovým terorem.

Nedávno se ve světě šířila zpráva, že nám zastřelili předsedu federální vlády. Na štěstí to byl jen humbuk. Mr. Hawke je živ a zdrav - alespoň dnes. Nemusíme s ním a s jeho vládou souhlasit, ale nikdo rozumný si nemůže přát řešit politické problémy terorem a vraždou. Teror plodí anarchii a anarchie je úrodná půda pro komunismus.

Moje celoživotní zkušenost mě poučila o tom, že občan má

každý zákon brát s rezervou, a že téměř každý zákon v rukou nesvědomitého právníka se nechá nějakým způsobem zneužít na omezení lidské svobody. Tak tomu je s právě projednávaným zákonem o občanských právech „Bill of rights“, jak tomu říkají. V Austrálii je to úplně zbytečný, normálnímu občanu naprosto nepotřebný zákon, který dá jenom vládním byrokratům větší kontrolu nad životem jednoho každého z nás.

Také na naší domácí frontě na Tasmanii se stále děje něco zajímavého. Právě oslavujeme 180. výročí založení města Launcestonu. Přítom nejlepším dokladem toho, že zde žijeme klidně - někdy až trochu ospale - je, že právě odtud bylo před 150 lety založeno velkoměsto Melbourne a za těch 150 roků počet obyvatel v Melbourne je 50krát větší než u nás v Launcestonu.

Mnohým to je k smíchu, mnohým k zlosti, ale nově zvolený Attorney - General Mr. Bennett to myslí vážně. On totiž z moci ministra tasmanické vlády nařídil, že korespondence z jeho úřadu má být korektně adresována. Jedná-li se o ženy, tak v žádném případě provokativní titul Ms, ale vždy Miss nebo Mrs. A když není známo jedná-li se o slečnu nebo paní, tak se má psát Madam. Samo ss. bou, ozvalo se už několik politisujících Amazonek k protestům, ale většina slušných žen přijala ministrovu opatření s uspokojením. Jinak je o něm a jeho politické činnosti velmi málo slyšet, ale v případě Ms, Miss and Mrs. si pospíšil a prohlásil, že když Attorney - General nebude titulovat dámy, jak ony si určí, že on senátor bude v dopisech titulovat státního ministra přezdívkou „Bullbars“ Bennett. Člověk by měl právo očekávat od senátora určitou úroveň a proto jsem o něm v tasmanických novinách napsal, že si počíná jako nevychovaný kluk.

Na naší Tasmanii jsme opravdu politicky správně orientováni; snad proto, že celý stát nemá o mnoho více obyvatel než Brno. Tak zde máme také usilovného aspiranta na předsedu federální vlády. Je jím poměrně mladý právník Michal Hodgman. Byl již jednou federálním ministrem v pravicově orientované vládě. Vyšel z tradičně politické rodiny, je přítel imigrantů, katolíků a má naše sympatie a podporu. A abych nezapomněl! Michal je přesvědčený a zásadní antikomunista. A tak vidíte, že i v tomto vzdáleném koutu světa se stále něco zajímavého děje.

J. A. N.

Beseda

s

Dr. Jaroslavem Pecháčkem

V neděli 6. dubna odpoledne, i když slunné počasí lákalo vyjít do rozkvétající a zelenající se jarní přírody, sešli se především čtenáři knihy Dr. Pecháčka „Masaryk - Beneš - Hrad“ a ti, kteří o ni měli zájem na besedě, kterou pořádal chicagský oblastní výbor Československé národní rady americké v Masarykově škole v Cicero, Ill.

Přednášejícího představil a jeho život a práci přítomným přátelsky přiblížil předseda ČSNRA Dr. Leopold Rozbořil.

Většina těch, kteří přišli, Pecháčkovu knihu již znala. Přišli tedy, aby se setkali osobně s autorem - k němuž poji mnohých přátelství z minulosti, a aby vyslechli připomínky k jeho knize, vydané na podzim 1984 v Mnichově Českým slovem. Jiní se dostavili, aby se zúčastnili diskuse, která byla na programu po přednášce.

Knih „Masaryk - Beneš - Hrad“ obsahuje nepočtenou korespondenci T.G.M. především s Dr. Benešem, kterou v roce 1939 Dr. Beneš před od-

chodem z USA do Anglie svěřil do úschovy Dr. Jánů Papánkovi, poslednímu vyslanci svobodného Československa u Spojených národů. Po ukončení války jej požádal, aby ji nadále nechal u sebe. Po roce 1948 Dr. Papánek několikrát uvažoval, co s ní udělat. V roce 1980 se o ní zmínil Dr. Pecháčkovi, který projevil zájem a nabídl se, že ji zpracuje a vydá. Po několikaleté práci ji tedy vydal s četnými poznámkami a vysvětlujícím doprovodem, který - jak nám v nedělní přednášce řekl - měl objasnit politické události první republiky z doby, o níž se v dopisech mluví - zvláště nezavěčeným a neinformovaným, anebo komunisty zkresleně informovaným příslušníkům mladších generací. Ti doma vyrůstají a do zahraničí přicházejí s malými, anebo komunisty záměrně překroucenými znalostmi o první republice. Povinností pamětníků oné doby je shromážďovat, studovat, vysvětlovat a publikovat spravedlivě doklady a vzpomínky o ní a jejich představitelích, i když jsou kritické, jak tomu je v knize „Masaryk - Beneš - Hrad“. Tato myšlenka

byla také rozhodujícím důvodem, proč Dr. Pecháček vydal Masarykovy dopisy Dr. Benešovi. Příslušníků mladších generací bylo však, bohužel, na této přednášce málo.

V knize „Masaryk - Beneš - Hrad“ se setkáváme především s Masarykem - politikem. I když o Masarykovi toho bylo hodně napsáno, o Masarykovi politikovi toho mnoho napsáno nebylo. President se však od svých studentských let o politiku zajímal a nakonec v ní celý svůj život byl činný.

Na stránkách vydané korespondence a ve svém vyprávění newyorský host vylíčil Masaryka jako živelného, energického a praktického státníka, zvyklého samostatně usuzovat, jednat a rozhodovat, i když byl hlavou státu. Není to tedy Masaryk - tatíček, jak jej často líčili ti, kteří jej takto viděli a uctívali. Kniha dokresluje a ukazuje jeho energickou povahu z těchto hledisk a stránek. Všichni dobře víme, že Masaryk sám neměl legendární tatíčkování rád, poněvadž neodpovídalo ani jeho povaze, ani jeho postoji a stanovisku životnímu.

Na ukončení své přednášky Dr. Pecháček uvedl, že jak pochvalná reakce po vydání knihy, tak hlavně četné dopisy pisatelů z různého prostředí jsou mu důkazem, že korespondence měla být vydána. Z dopisů, které dostal, nám přečetl dopis obzvláště mu milý od staré paní z Československa, ve kterém vzpomíná, jak pan prezident účinně a rychle pomohl její rodině, když se ocitla v nesnázích a nouzi.

Po přednášce následovala živá debata, kterou obratně a taktně řídil autor knihy.

Děkujeme všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli k uskutečnění nedělní besedy s Dr. Pecháčkem.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA.

F.U.

Paralelní konference v Bernu o t.zv. „CSCE Process“

Vedle oficiální konference 35 signatářů Helsinské dohody ve věci uvolnění styků mezi obyvateli signatářských států, která byla zahájena 15. dubna 1986, konala se po tři dny v Bernu také paralelní konference zástupců etnických skupin z USA, Kanady a Evropy, na které byla podána svědectví o porušování lidských práv v zemích sovětského bloku. Tato paralelní konference, kterou zorganizoval „The Andrei Sakharov Institute“, byla zahájena 14. dubna tiskovou konferencí. Pak následoval početný průvod k velvyslanectví Sovětského svazu a večer byla recepce pro delegáty a zástupce tisku.

V úterý 15. dubna byla celý den podávána svědectví o porušování lidských práv v zemích sovětského bloku. Ve středu 16. dubna zasedal

dopoledne panel, který diskutoval o sovětské desinformační činnosti. Odpoledne jiný panel probíral otázku míru pod názvem „Peace Through Democracy“.

Podle předběžných zpráv konference měla dobrou účast. Došel pozdravný dopis od presidenta Spojených států, dále od velvyslankyně USA ve Švýcarsku, Mrs. Faith Ryan Whittlesey a od předsedy a místopředsedy Helsinské komise ve Washingtoně.

Konference byla zakončena přijetím resoluce v tom smyslu, aby v tomto t.zv. „CSCE process“ byl uplatňován princip „linkage“ - (čili, česky řečeno „něco za něco“). Československá národní rada americká byla na této konferenci zastoupena zástupci čs. spolků ve Švýcarsku a v Holandsku.

Přítomní jednání paralelní konference byli také někteří členové oficiální americké delegace v Bernu. Další podrobnosti přineseme příště. -afa-

★ ★ ★

Kašpárkovo loutkové divadlo.

v sobotu 26. dubna 1986
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klaní se vám Kašpárek!!

★ ★ ★

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dukud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOBA VELIKONOČNÍ

PÁTÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, — a dej, aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 14, 21-27)

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utvrzovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvali, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě s postem ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili.

Potom prošli Pisídií do Pamfýlie a hlásali slovo Páně v Pergu. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milostí Boží k dílu, které teď ukončili.

Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 21, 1-5a)

Já Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi — dřívější země zmizely a ani moře už není.

A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: "Hle, Boží přebývání s lidmi. Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lid, a on — Bůh s nimi! — bude jejich Bůh. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pomínul."

A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle, obnovuji všechno!"

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 13, 31-33a, 34-35)

Když Jidáš vyšel ven z večeřadla, Ježíš řekl: "Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví ho hned."

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K · H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcem je po správce naplání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Tomáš Špidlík:

Eutanasiie

Tentokrát prostě odpovídám na dotaz. Psal mi někdo, že velmi diskutoval o eutanasií, a že by rád věděl, jsou-li o tom tématu některé nové církevní výroky a jaký je k ní úřední postoj církve. Je-li pořád kategoricky zamítavý jako za Pia XII., nebo ponechávají-li se možnosti moralistům diskutovat o jednotlivých aplikacích.

Nejsem specialista v morálce, ale na otázku si přeje jen odvažují odpovědět, protože tu máme po ruce skutečně dost obšírný úřední dokument z posledních let. Je to „Prohlášení o eutanasií“, které vydala Posvátná kongregace pro nauku víry dne 5. května 1980. Latinský text vyšel v „Osservatore Romano“ 27. června téhož roku. Co se tam dočteme, nebo nedočteme nového?

Reakce na toto prohlášení byla zajímavá. Všichni se shodli v tom, že v něm podstatně nic nového není, že jen opakuje tradiční křesťanskou nauku. Ale přesto všichni ten dokument přijali rádi a se zadosťučiněním. Je totiž stručný a jasný, a přitom se dobře zařazuje do souvislosti nové situace, tj. v souvislosti s problémem smrti a bolesti, jak se jeví dnešním lékařům.

Už sama definice eutanasiie je tu zjednodušena. Jak víme, je to slovo vytvořené z řeckých slov eu - dobře, radostně a thanatos - smrt. Radostně umřít by se tu mělo ztotožnit s dobrovolnou sebevraždou za pomoci lékařské asistence. Moralisté, když o tom mluvili, rozlišovali aktivní a pasivní eutanasií, přímou a nepřímou, pasivní a negativní. To ovšem málo říká člověku, který není na jemné scholastické rozlišování zvyklý. Prohlášení tedy užívá výrazu eutanasiie prostě tak, jak jí rozumí člověk z lidu: útěci bolestem za cenu života. Tento skutek ovšem musí křesťanská nauka zásadně odsoudit jako sebevraždu nebo vraždu, ať už jde o kohokoli a v

jakékoli situaci. Jako při každém jiném zločinu tu mohou ovšem být polehčující okolnosti, jako např. že někdo ve velké bolesti ztratil hlavu a nekontroloval se, nebo že byl špatně poučen a mylil se.

Nepovažuje se také za sebevraždu rozhodnutí pacienta, že odepře v jistých beznadějných případech se dát dále léčit; také se nedopouští zločinu lékaře, který v takových krajních případech už léčit přestane.

Někteří si položili otázku, může-li nemocný dobrovolně obětovat život ne proto, aby si umenšil bolest, ale pro nějaké vyšší cíle. Protože výraz „vyšší cíle“ je dost neurčitý, Prohlášení se k tomuto dotazu nevyjádřilo.

Morální nauka církve je tedy jednoduchá v teorii. Ale jak ji vysvětlit těm, kteří o ní pochybují? Obyčejně se podával tento důkaz: Život je základní hodnota, daná Bohem; nikdo tedy nemá právo si jej sám vzít. Proti tomu někteří podávali tuto námitku: Bůh nám dává i život i smrt, obojí je v plánu Božím, obojí přijímáme dobrovolně. Přijímáme-li dobrovolně život, proč bychom nemohli zvolit dobrovolně i smrt? Je zajímavé, že se Prohlášení k tomuto způsobu myšlení nevrací. Je si vědomo, že zdiřaznění absolutní moci Boží nad životem a smrtí člověka se dnes lidem příliš nelíbí. Místo terminologie: Bůh-Pán, se tu vyskytuje jiný, jistě hlubší a bibliotější motiv: vděčnost za všechno, co Bůh posílá, protože všechno, co Otec z nebe posílá je dobré, ať už je to život nebo smrt, zdraví nebo nemoc, klid nebo bolest. Kdo žije v duchu vděčnosti k Bohu, kdo se modlí, dokáže přijmout všechno to, a nemá pochybností o křesťanském postoji. Jak by se ostatně mohly jinak snášet bolesti, kdyby se při nich člověk nemodlil?

Tentýž motiv vděčnosti vůči Bohu je rozhodující i pro křesťanského lékaře. Přijdou ovšem i jemu pochybnosti: „Nač se mám zabývat smrtelně nemocným chudákem, kterého už stejně nevyлечím; nebylo by

líp mu ukrátit utrpení?“ Přejdou ho pochybnosti, když si vzpomene na text evangelia: Co jste udělali jednomu z mých nejmilejších, udělali jste mně /Mt 25,40/. Služba Kristu v jeho slabých bratřích má věčnou hodnotu, nesrovnatelně vyšší, než byl jenom fyzický úspěch vyléčení z nemoci.

V této souvislosti modlitby se dá odpovědět i na jinou námitku, kterou si klademe. Všichni dobří lidé dnešní doby zdůrazňují neporušitelnou hodnotu lidské osobnosti. Je nedotknutelná. Ale i z tohoto hlediska chtěli někteří oslabit křesťanský postoj k eutanasií. Říkali a říkají: „Člověk má právo a povinnost žít důstojně jako člověk.“ Má tedy právo i jako člověk důstojně umřít, a v tom mu pak dlouhá nevyлечitelná a bolestná nemoc překáží. Námitka vypadá na první pohled docela logicky, a přece je tu jeden slabý bod: výraz „důstojně žít a důstojně umřít“. Je snad největším důstojenstvím člověka necítit bolest? Neprojevila se snad nejvyšší důstojnost Krista právě v jeho smrti na kříži? Vytrhneme-li důstojnost člověka z jeho náboženské velikosti, pak ovšem těžko řešíme problémy které - jsou lidsky - božské.

A co povědět o problému, které Prohlášení výslovně neřeší, tj. porovnání života jednotlivce a tzv. vyšších hodnot? Jisté je, že je svaté, když dává mučedník život za Krista. Je hrdina ten, kdo nasadí vlastní život za to, aby zachránil druhého. Proč však nemůže být považován za hrdinu nemocný, který spáchá sebevraždu, aby ho jeho blízcí nemuseli po léta ošetřovat? Zase se tu dotýkáme základní náboženské hodnoty. Příbuzní, kteří nemocného ošetřují, jistě trpí. Není však i jejich nekonečná obětavá trpělivost z trpícím, hodnota kterou musí přijmout od Boha s vděčností. Protože dává smysl i jejich vlastnímu životu? Přijímat něco s vděčností má v řeckém slovníku výraz eucharistia. To slovo nám vlastně říká všechno. Otázky života a smrti řeší křesťan jen v souvislosti modlitby a svátostí; jenom tam totiž nacházejí odpověď a pravý křesťanský smysl.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rá kouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

ČESKO-AMERICKÁ FARNOST
SV. JANA NEPOMUCKÉHO
V CLEVELANDU, O.
hledá

nadaného a schopného
VARHANÍKA
dobrého křesťana a zpěváka.
Znalost angličtiny nutná!
Volejte: ☎ (216) 641-8444.

Prof. dr. Kratochvíl čestným senátorem UFU

Ukrajinská svobodná univerzita v Mnichově (UFU) byla založena v roce 1921/22 v Praze. Ukrajinská inteligence, vychovaná v Praze, se dodnes s láskou a úctou hlásí k našemu národu.

Ukrajinci jsou druhým největším národem v Sov. svazu. Mají velké menšinové skupiny v USA, v Německu, v Brazílii i v Austrálii. Mají čtrnáct ukrajinských biskupů, řadu vědeckých a uměleckých novin a časopisů, mají v exilu dvě svobodné university, v Mnichově a v Římě. Z toho všeho je vidno, jakou důležitost má tento národ ve světě nejen svým počtem, ale i svou kvalitou.

Politicky jsou Ukrajinci - podobně jako jiné slovanské exilové národy - rozděleni na Menšikovce a Banderovce, ale svým postojem k Ukrajinské svobodné univerzitě jsou zajedno.

Náš národ si vážil přátelských vztahů s Ukrajinci, cenil si jich i náš exil.

Proto nás potěšilo, že senát Ukrajinské svobodné university jednohlasně rozhodl, aby náš krajan universitní profesor Dr. Josef Kratochvíl k svým sedmdesátinám a v uznání za svou spolupráci s Ukrajinskou svobodnou univerzitou a za svou vědeckou činnost byl poctěn hodností čestného senátora. Je to titul, který udělila tato univerzita poprvé za 65 let své existence, a to našemu krajanovi. Slavnostní akt předání tohoto diplomu se konal dne 26. listopadu 1985 za účasti zástupců vlády, ministerstva a universit ve velkém sále univerzity ve Stuttgartě. Slavnostnímu předání diplomu byla přítomna i skupina našich krajanů.

Těší nás, že tato plodná spolupráce našeho krajana byla takto oceněna. Jsme mu vděčni nejen za to, co vykonal pro národ ve spojení s Ukrajinskou svobodnou univerzitou, nýbrž i mnohaletou neúnavnou prací pro exilovou mládež, za udržení mateřského jazyka a národního citění a sebevědomí.

Prof. Dr. Kratochvíl přijal toto vyznamenání jako závazek do další práce pro národ a pro sbratření svobodných křesťanských národů. Jak k čestnému vyznamenání tak do další práce mu ze srdce blahopřejeme a vyprošujeme dalších úspěchů.

Jaroslav Kubovec

Na obranu českého baroka

Antonín Kratochvíl: Oheň baroka, Kavalíři Páně, mystici a asketové v české barokní literatuře. Vydal „Kruh přátel českého baroka“ v Mnichově. Lze objednat na adrese: Dr. Antonín Kratochvíl, Postfach 220166, D-800 München 22.

Nejednou bylo vysloveno přesvědčení, že naše doba má nemálo společných rysů s dobou barokní. Ti, kteří chtějí řešit palčivé problémy dneška, hledí zpět, hledají Hlubinu bezpečnosti - Centrum securitatis, jak se vyjádřil český představitel baroka Jan Amos Komenský. Tak chtějí se zbavit přítomné úzkosti.

Před málem let, v krátkém období Pražského jara, hned v prvním jeho zásvitě, se objevily antologie barokní literatury; zapůsobila na neklidné barokní hudba, objevily se filmy o českém barokním umění a konečně i touha přiblížit se Nekonečnu a vejít v rozmluvu s Ním.

Literární kritik dr. Antonín Kratochvíl ve své knížce navazuje na tyto proudy, ale

zároveň se staví do řad velkých obránců baroka - jedna ze závěrečných kapitol je souhrn chystané studie proti „falšování dějin a mystifikaci“ historiků jak z první republiky tak i těch režimních, poučkových. Nejdříve podává své myšlenky o souběžnosti baroka a dnešní úzkosti, a zahrnutí tísne a strachu zpevněním víry. Základ baroka byla filosofie v širokém smyslu slova, zahrnující i přírodní vědy. Jistotu dávaly tehdy náboženské úvahy, modlitby a zpěvy z kancionálů, čtení Písma a celá řada asketické a bohoslovné literatury.

První dvě části knihy jsou spíše úvodní a souhrnné, staví české baroko do historického a světového rámce; pozornosti tu zasluhuje kapitola „České barokní umění v evropském kontextu“. Autor si pak všímá hlavních postav českého baroka a především české barokní literatury, psané jak česky, tak i latinsky. Této části dává výmluvný titul: „Kavalíři v purpuru, blankytu a tovaryši v černých kutnách“. Přední místo tu mají členové staré jezuitské provincie. Tak bez snad nejnámějšího, Bohuslava Balbína,

kterému dr. Kratochvíl věnuje první odstavec, je pozdější české obrození nemyšlitelné. Tomáš Pešina, pražský světící biskup a Balbínův přítel, který si zvolil přídomek z Čechorodu - byl vážen všemi vrstvami obyvatelstva. Sympaticky je vykreslen i obraz olomouckého arcibiskupa kardinála Ditrichštejna, který vodíval procesí na poutní místa, blízka Olomouci. Mnoho členů české jezuitské provincie proslavilo české jméno za hranicemi. Doklady o české provincii, nepřístupné autorovi, přišicím mimo vlast, by odhalily další jména. Tak Vojtěch Bouzek učil „matematiku“, dnes bychom řekli přírodní vědy, na římském jezuitském vysokoškolském Collegium Romanum v letech 1562-1563. Jeho nástupcem na katedře matematiky byl slavný Christophorus Clavius, který si získal velké zásluhy o opravu gregoriánského kalendáře (1538-1612); narodil se v Bamberku, tedy nebyl českého původu, jak se autor mylně domnívá. O Baltazaru Hostounském, jednom z prvních českých jezuitů, dr. Kratochvíl správně zdůrazňuje jeho vlas-

tenectví; římská generální kurie ráda přijímala jeho návrhy a rady. Nové vydání Hostounského korespondence potvrzuje též jinou jeho stránku, že totiž byl průkopníkem barokního slavismu.

„Oheň baroka“ konečně představuje život a dílo bratří Tannerů, Matěje a Jana; Jan je autorem životopisu sv. Václava a bl. Anežky České. Mezi nepočetné muže, kteří v polovici 17. století psali česky a hleděli povznést rodný jazyk, patří i P. Felix Kadlinský. Ukřižovaný, s kterým dovedl „toužebně rozmlouvat“ ve svých verších, vzal ho s sebou ku konci života do školy utrpení; zesnul v Uh. Hradišti r. 1675. Nejvýznamnější barokní básník české jezuitské provincie byl Bedřich Bridel, jehož dr. Kratochvíl nazval českým Janem od Kříže a do jeho básnického díla pronikl jako málo ze současníků.

Závěr knihy tvoří antologie „O lásce barokních mystiků“ od prof. dr. Karla Máchy a „Dopis o přátelství a lásce k českému baroku“ od rektora koleje Nepomucenum dr. Karla Vrány. Jan Krajcar S.J.

Výroční zpráva amerického ministerstva zahraničních věcí o stavu lidských práv ve světě za rok 1985

Ve zprávě State Departmentu o stavu lidských práv ve světě v roce 1985, informace o Československu zabírají 10 hustě tištěných stránek.

Uvodem zpráva konstatuje, že Československá socialistická republika je centralizovaný komunistický stát, ve kterém komunistická strana rozhoduje o všech důležitých otázkách, týkajících se politiky, ekonomie a sociálních otázek a neúprosně omezuje rozsah individuálních lidských práv.

Podle této zprávy má Československo také velký a velmi dobře finančně zajištěný policejní aparát, který je řízený ministerstvem vnitra a hierarchií komunistické strany. Tento policejní aparát pozůstává z unifikovaných členů policie - (pro veřejný pořádek) a tajné policie (StB), jejímž úkolem je zabývat se osobami, jež označuje za bývalé, nynější nebo budoucí nepřátele režimu. Tento mohutný vnitřní policejní aparát, podporovaný československou armádou a přítomností 80.000 sovětských vojsk v Československu, je hlavním pilířem vládní kontroly.

Zpráva State Departmentu dále zaznamenává fakt, že se během roku 1985 situace v Čes-

koslovensku vůbec nezměnila, pokud se týká porušování lidských práv. Konstatuje, že se sice nekonalý žádné velké soudní procesy se zastánci lidských práv v Československu, že však režim používá lstivějšího způsobu k šikanování těch, kteří mu odporují, jako: časté domovní prohlídky; časté výslechy; zadržování na 48 hodin či déle; dotěrné sledování; diskriminace v zaměstnání; znemožňování vyššího vzdělání dětem zastánců lidských práv a pod.

Zpráva dále konstatuje, že v r. 1985 nebyla zaznamenána žádná politická vražda, že však jeden pracovník na poli lidských práv byl policií „varován“, že se může stát obětí automobilového neštěstí, anebo pádu s mostu, bude-li v této činnosti pokračovat.

Dále se ve zprávě State Departmentu komentuje o situaci v československých věznicích, která je velmi ubohá, zejména ve věznicích, kde jsou vězněni političtí vězni. Strava je špatná a nedostatečná; vězni jsou často trestáni za nedodržení pracovních norem - které jsou pro politické vězně vyšší - snížením platu, omezením volného času pro tělocvik, omezením možnosti udržovat osobní čistotu (koupání), omezením cenzurované korespondence i návštěv rodinných příslušníků atd.

Osoby, které jsou v Českos-

lovensku pronásledovány pro své přesvědčení, jsou úředními místy nařčeny buď z „pobuřování“, „výtržnictví“, „podvratné činnosti“, „hanobení rasy, národa a přesvědčení“, „poškození zájmů republiky v cizině“ a pod. Osoby, které pěstují nepovolené styky s cizími diplomaty, nebo navštěvují knihovny západních velvyslanectví, jsou také nařčeny „ze špionáže“. Osoby, které se snaží o větší náboženskou svobodu, jsou pronásledovány pro „maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi“.

Zpráva State Departmentu dále zaznamenává 5 osob, které v roce 1985 podléhaly t.zv. „ochrannému dohledu“: Ladislav Lis, Jan Litomický, Jiří Gruntorád, František Stárek a Ivan Jirouš. Po svém propuštění z vězení, jsou tito býv. vězni nuceni se denně hlásit na policii (v některých případech i několikrát denně), nesmí místo svého

bydliště opustit bez policejního povolení a musí být připraveni na to, že je policie v kteroukoliv denní nebo noční dobu „pocítí“ svojí návštěvou.

Výroční zpráva State Departmentu dále konstatuje, že v Československu neexistují svobodné odbory nebo organizace; všechny odborné a profesionální organizace jsou řízené státem na základě direktiv komunistické strany. Veřejně mohou působit jen ti občané, kteří jsou členy těchto státem řízených odborů a organizací, bez ohledu na to, o který obor působnosti běží.

Zpráva také zaznamenává fakt, že v Československu je kolem 550.000 občanů maďarské národnosti, asi 250.000 cikánů a pracuje tam kolem 30.000 vietnamských dělníků, kterým je dovoleno ponechat si asi dvě třetiny svého výdělku. O zbytek se dělí československá a vietnamská vláda.

-afa-

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Postání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

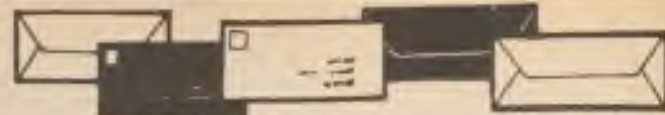
HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DOPISY našich čtenářů

New York - N.Y.

Poznámka redakce: Z přečetných dopisů našich čtenářů víme, že ve všech krajských časopisech se „rubrika čtenářů“ těšila v USA už od dob našich zdejších pionýrů velké oblibě. Když jsem přišel před čtvrt stoletím do Ameriky, a o rok později mi v redakci Národa a Katolika přidal ř Otec Arnošt Žižka († 1966) k různé jiné práci i přípravu dopisů čtenářům do tisku, tak jsem se nejprve chvíli dost divil, jak může někoho zajímat, kdy, kde a koho kdo navštívil, že u toho muselo být kašičko s koláčky atd. Pak jsem si ale přečetl několik starých ročníků novin a najednou jsem pochopil, co „rubrika dopisů“ v pionýrských dobách pro naše krajany znamenala. Byla to jejich „pošta“. Buď to se znali ze staré vlasti, nebo se seznámili na palubě lodi, která je přivezla do Ameriky, a pak se buď z New Yorku, nebo z New Orleans či z texaského přístavu Galvestonu rozjeli do různých krajů USA. Prostřednictvím dopisů v krajském tisku se

zase o sobě dověděli a vyměňovali si navzájem zkušenosti i zprávy z rodné vlasti. Dnes je tomu už trochu jinak, ale naši čtenáři mají rubriku „Dopisů našich čtenářů“ stále v oblibě. A tak si v redakci myslíme, že je také stále dosud zajímavá, co se děje ve vlasti jejich i našich předků. Když tedy zrovna nikdo nenapsal něco ze svého života a okolí, přinášíme v dopisní formě zprávy ze současného Československa.

A poněvadž někteří čtenáři uveřejněného životopisu Štěpána kardinála Trochty se podivují tomu, jak jej mohli nacisté a komunisté pro nic za nic pronásledovat, uveřejňujeme dnes dvě vzpomínky z komunistických vězení; jedna je z let padesátých, druhá je z doby přítomné.

V té první z vězení „Vojna“ na Příbramsku jsou asi dva trochu ostré výrazy, které v dané souvislosti těžko měnit, a proto naše čtenáře prosíme, aby se nad nimi zbytečně nepohoršovali.

***

Antonín Roubík:

Vojna jako řemen Trochu opožděné vánoční rozjímání

Čas vánočního rozjímání vybavuje v myslí snad každého z nás vzpomínky na ty sváteční zážitky v minulosti, od dětství až po ty skončené. Pro mne ty poslední byly už osmnácté v exilu a všechny byly stejně krásné jako ty v dětství a mládí tam ve staré vlasti. Avšak zvláštní kapitolu v mé osobní retrospektivě tvoří těch patnáct „svatvečerů“ strávených v rozmanitých ozdravovnách pro politicky choré pod starostlivým dohledem příslušníků Ministerstva Lásky socialistického Československa. Jeden z těch večerů se mi každoročně vybavuje při cestě z práce, když mijím rozsvícený strom Unie na rohu Wall Streetu před newyorskou burzou, pod níž kapela Armády spásy vyzpěvuje známou melodii Tiché noci. Tahle selanka uprostřed uspěchaného „doupěte kapitalistického imperialismu“ mě v duchu přenáší do marxistické idylly včerejšku na lágru Vojna, ozářeného reflektory v ostře osvětleném pásmu ostnatých drátů a kulometných věží.

Připutoval jsem do tohoto lágru na úpatí Svaté hory na jaře 1952 z jáchymovské Svornosti. Lágr Vojna se v té době teprve dostavoval a tak muklovské brigády po osmihodinovém horničení v podzemí byly na denním pořádku. Ale morálku osazenstva, které se tam sjízdělo ze všech koutů republiky, to nedokázalo zkusit, o čemž jsem se přesvědčil hned po příjezdu. Povel k nástupu přírůstků z autobusů, označených tabulkami „Rekreační

zájezd ROH“, organizoval tehdejší táborák idyllického jména Holoubek, protektorátní kolaborant, a jinak pěkná lidská svině. Ve svém uvítacím projevu nám hlavně oznamoval sankce za to „budeme-li dělat to“ či „nebudeme-li dělat ono“. Jeho buzeráční projev přerušily nejen výkřiky vole a nevole od místních mazáků, ale rovněž sprška kamení, která se na něho snesla. Takže Holoubek uletěl a my jsme šli na první trestnou brigádu. Ale to na příznivém dojmu nic nezměnilo.

Tento příznivý dojem ještě zesílil, když jsem na jedné ze svých prvních směn na šachtě Kamenná viděl velitele lágru Vojnika, bývalého pingla z vinohradské Flóry, jak provádí svoje nadřizené z ministerstva a sovětské poradce po šachtě. V momentě, kdy byli u výsypky, přijel z nitra šachty hunt, vkusně pomalovaný vápnem s nápisem: „S.r na práci, dělej haura, v květnu čekej Eisenhowera.“ A „náhodou“ se tenhle vozík na točné zasekl a vyklápec četa se ho marně snažila vyprostit. Dopravčející esenbáci museli sami vylézt na haudu a hunt odstranit. Tehdy jsem vycítil ten zdravý duch rezistence na Vojně a bylo mi jasné, že o podobné žerty hravé i dravé nebude nouze.

Bojovnější nálada příbramského lágru byla dána jeho složením. Zatímco na jáchymovsku byli vězňové od Státního soudu v menšině, na příbramsku se poměr obrátil. Kriminální delikventi a kolaboranti, byť ovládali všechny klíčové funkce na táboře, brzy změkli a stáhli se do ústraní, zvláště poté, co mnozí z nich dostali dřevěnou narkózu nebo deku, což byly rozsudky

vynesené táborovým tribunálem za prokázané bomžáctví. Represálie velitelství byly ovšem stejně tvrdé. Inu, nic v tomto prostředí nebylo jemné, prostě to byla vojna jako řemen. Snad toto občasně fyzické usměrňování muklovského života splnilo účel a zapůsobilo na některé ty kolísající dušičky, což podstatně ztížilo práci velitelství, ale usnadnilo naše přežívání.

V té době probíhala „balónková akce Svobodné Evropy“, která se strefila s neuvěřitelnou přesností dvakrát na objekt Vojny. Nejen v lidských silách, ale ani v silách estébáků nebylo možno zamezit, aby se letáky nedostaly muklům do rukou. Podařilo se mi ukořistit z té nebeské pošty čtyři výtisky. Do lágru se jich propašovalo pochopitelně mnohem více. Po pravdě řečeno, v těch letáčích nic světoborného nebylo, ale pingla to dohnalo nejen téměř k infarktu, ale také k tomu, že nařídil filcunk na celém lágru, který mne zasáhl dost citelně. Přišel jsem při něm nejen o anglický slovník, ale i o Masarykovu Novou Evropu s ručně vyvedeným Ex libris z dědovy knihovny s plnou adresou jeho majitele. Jen ušmudlané číslo US News and Report mi zůstalo v holince. Však ten časopis z nostalgických důvodů odeberám dodnes. Při filcunku našli i pašované hostie pro nepravdivé nedělní mše. To esenbákům dodalo, a tak pomsta na sebe nenechala dlouho čekat.

Přišla přesně na Štědrý večer. Vracel jsem se z odpolední směny a na lágr jsme dorazili kolem desáté. Pod zemí jsme se shromáždili, zavzpomínali a místo svíček jsme zesílili světla svých korbidek. Po příchodu na lágr jsme si sotva stačili vyzvednout večeri a už byl hlášen mimořádný nástup. Přátelé nás informovali, že je to v pořadí už pátý od normálního večerního. Do půlnoci jich bylo patnáct a to už jsem je přestal počítat. K poslednímu se dostavil dokonce i pingl a pronesl památný výrok: „Pamatujte si, že mi tady z toho tábora žádný inkousti nebudou dělat Bambouskov a že na tenhle večer hned tak nezapomenete!“

Měl pravdu a neměl. Ten Štědrý večer si jistě každý, kdo ho prožil, dobře pamatuje. S tím Bambouskovem to už byla jiná. Když se totiž ta tvrdá pěst dělnické třídy odpotáčela na velitelství, kdosi z muklů přišel s nápadem dát si repete a to po našem. Znovu se rozezněla

DEN MATEK

připadá letos na 11. května.

Potěšte svou maminku pěkným blahopřáním, které máme české, slovenské, anglické i v jiných řečích.

Máme velký výběr dárků jako křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, české knihy, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniery, kašičko s rumem, kapesníky. Panenky z Československa. Náboženské sošky a růžence. Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Dagmar Šimková: Byly jsme tam taky. (O ženských koncentračních táborech.) Brož., \$5.60, p.p. \$6.60.

Mapa Československa, vel. 32 x 17-1/2 inčů, \$1.75, pošt. \$2.45

E.M.Remargue: Tři kamarádi, \$6.95, pošt. \$8.25.

Jan Neruda: Povídky malostranské, \$5.50, pošt. 6.75.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Kalendář Československý svět 1986 - ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, pošt. \$4.50.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

FSLIC

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

kolejnice svolávající k nástupu. Jenže tentokrát nikdo neremcal a nástup to byl vzorový. Když jsme pak stáli na nástupišti, zaznělo nocí sborově a v několika jazycích „Tichá noc, svatá noc...“

Stál jsem na dolním konci, blízko kuchyně vedle skupiny Němců, kteří tentokrát byli s námi solidární, třebaže k tomu nedostali befele a pěli tu píseň jazykem Goetha. Snad proto mě anglická verze, zvukově blízká německé, přenáší v duchu do ráje socialismu, který je schopen vykouzlit i proti své vůli takovou vánoční selanku.

Jak odlišné dva světy! A přece na obou stranách žijí lidé dobré vůle. Zle je ovšem tam, kde lidé té druhé kategorie převládou a usurpují moc v celém státě. Zdejší mafie může vládnout jen v organizovaném podsvětí kriminality. Jejich kolegové za železnou oponou řadí stejně či více brutálně v celostátním měřítku ze stranických sekretariátů a ministerstev.

A tak, když člověk přežije takovou potopu, váží si tím více každé světlé chvíle, prožité v Noemově arše rodiny. Děkuji v pokoře Bohu, že mi bylo dopřáno štědře prožít i na tomto břehu Atlantiku tolik pěkných zážitků v té kouzelné době adventu a posílám tichou vzpomínku všem těm z našich řad, kteří se nedočkali návratu do normální lidské společnosti a té hrstce statečných tam ve staré vlasti, kteří nastoupili na naše místa a prožívají, bohužel, tento teror jako my před léty více než dvaceti pěti.

/Převzato z časopisu lývalých čs. vězňů K-231 č. 6. duben 86/

★★★

Zpráva o výsledku - první zkušenost mladé lékařky

„V souvislosti s ústavou a zákony našeho státu budeme i nadále zaručovat svobodu náboženství a jeho vyznávání“ (z novoročního dopisu prezidenta ČSSR Gustáva Husáka kardinálu Tomáškovu v r. 1985).

6. dubna 1985 jsem byla pokřtěna.

22. dubna mše svatá.

24. dubna - cosi, co nebylo ani „vysvětlení“, ani „svědecká výpověď“, ani „výpověď“. Vyndal něco z náprsní kapsy, ukázal mi to a řekl: „Pojedete se mnou.“ Dřívější moje neuvěřitelná představa o téhle chvíli se stala skutečností. Pryč s

pocity dobrodružství a hrdinství.

„Proč a kam?“

„To se dovíte.“

„Dobře.“

Jsem omluvena na zbytek pracovní směny. Reakci spolupracovníku (snad rozpaky, překvapení) nemám čas sledovat. Jdeme po chodbě ven.

„To voní oběd, přijdete o něj.“

Mlčím a mlčím celou cestu autem do krajského města. Jsou tři. Napadají mě dvě věci, připomínám si MT 10, 19-20 a mši svatou z 22. dubna. Modlím se, strach se mísí se zvědavostí zvláštním pocitem chvíle, kdy člověk stojí před rozhodnutím, na jakou stranu věci se postaví, když dříve on i ostatní jen tak žil, bez odpovědnosti, bez možností ukázat se jako člověk.

Budova svou mohutností a vybavením zastíní několikrát budovu mého pracoviště.

„Kde jste byla včera večer?“

Neopovídám. Jsou zde tři.

„Víte přece, proč jste tady, ne?“

„Nevím.“

„Neříkejte.“

A pak se dovídám důvod.

„Znáte V.H.? Odkdy? Proč? Jak často? S kým ještě? Jména. Vzpomínejte; my víme všechno; my máme čas...“

„Proč věříte? Co vám dává náboženství? Jak je možné, že s vašim vzděláním chodíte dnes do kostela?“

První píše na stroji takzvaný protokol. Druhý vede „výslech“. Mám sklon mu věřit a hledat u něho pochopení! Třetí, žoviální, dělá poklony, usmívá se, nechápe: „Škoda, že jsme o vás nevěděli před rokem, nebyla byste dnes taková. Přesvědčit se nedáte?“...

„Nemám strach ze smrti.“

„To bych vám dokázal, že ho budete mít.“ Věřím tomu.

„Co byste dělala, kdybych teď tady na vás vytáhl pistoli a namířil na vás?“ A napodobuje situaci.

Přicházejí další, pobudou a odejdou. Jeden: „My víme, že jste byla ve styku s XY...Lžete...Máme o tom výpověď.“

„To mi musíte ukázat napsané, jinak se s vámi nebudu

bavit.“

Odešel. Nevrátil se.

Jiný: „To kdybychom věděli o vašich názorech, nevystudovala byste. Musela jste se přece učít marxismus - leninismus, dělat zkoušky. Za kolik?“

„Za jedna.“

Můj názor na marxismus - leninismus?

„Nesouhlasím s některými myšlenkami, např. s revolucí. Jsem idealistka, věřící. Dnes je tolik násilí u nás.“

„Jděte, to se vám zdá.“

„Nelíbí se mi ekonomika u nás, zdražování, nedostatečné zásobování. Sami snad znáte německé katalogy o stavu zásobování a cen?“

„To víte, muž aby se zbláznil, když vidí ty všechny věci do dílny, za takové ceny.“

Následuje podrobný výslech o činnosti V.H. Jména, jména. Odmítám „udávat.“ Poučení o § 100 odst. 1 trestního zákona je neúplné (jen sobě a příbuzným kdyby uškodil, jde-li o trestný čin).

Velká chyba byla, že jsem neznala práva pro tyto případy. Jinak bych nestrávila u těchto pánů pět hodin, ale pět minut. Řekla bych jim jen jednu větu.

„Chcete něco k jídlu, k pití, kouřit? Proč se nevdáváte, chodíte tancovat, jak léčíte - Tvá víra tě uzdraví - máte na zdi v ordinaci kříž - mluvíte o víře s nemocnými a spolupracovníky? Nedáte se přesvědčit? Víte o životě kněží, že mají plno peněz, lžou, mají hospodyně?“

„Snad nejsem jediná z vysokoškolařů věřící?“

„Nejste. Kdo další?“

„Co dělá V.H. špatného, protizákonného? Vše, co dělá, je v náplni jeho práce; je přece u nás náboženská svoboda. Vážím si ho, budu se s ním dále stýkat. Víry se nikdy nevzdám a všechny lidi kolem sebe budu k ní přivádět.“

Vše je zaprotokolováno. „Mohu toto přeškrtnout?“ „Ne, co jste jednou řekla, to platí.“ „Dobře.“ podepisuji. „Chci opis protokolu.“ „Ten nedáváme. Jistě se teď půjdete pomodlit do kostela. Říci o tomhle výslechu?“ „Jistě. Půjdu.“ „Na shledanou.“ Mlčím.

Věra Rokničová:

Zdařilý jubilejní večer ČZNR

Československá ženská národní rada v exilu se opět s úspěchem zhostila svého vytčeného úkolu přinášet zajímavé kulturní, či umělecké zážitky naší krajské veřejnosti. Tentokrát to byl přednáškový večer, který se konal v sobotu, 12. dubna 1986 v zaplněné banquetové místnosti restaurace Old Prague v rámci oslav 35-leté úspěšné činnosti naší organizace.

Před 35 lety jsme si vytklly vážný úkol, že budeme sdružovat ženy československého původu, které tehdy odešly z komunistického Československa, a že budeme pečovat o stálý styk s demokraticky smýšlejícími krajany a krajankami, oddanými myšlenkám demokratické a svobodné Československé republiky. Od doby svého založení v r. 1951 byla naše organizace registrovaná v Illinoiské federaci žen a zároveň v r. 1953 se stala součástí celonárodní organizace „General Federation of Women's Clubs“. U příležitosti našeho výročí sestra předsedkyně Maru Friedová tichou vzpomínkou uctila památku z našich řad odešlých členek a pracovník, které se zasloužily o vývoj, vzrůst a úspěch naší organizace. Poté následoval hlavní bod našeho večera, přednáška Dr. Františka Svejkovského, profesora slavistického oddělení na University of Chicago.

Ve své zajímavé přednášce na téma „Živý odkaz české minulosti - Doba Karla IV.“ profesor Svejkovský opět dokázal, že je jedním z našich nejlepších řečníků a znalců české historie. Dokonalou znalostí materiálu, doprovázeného světelnými obrazy a plynulým sledem dobře voleného slova udržel naplněný sál vděčných posluchačů v naprosté pozornosti. Jeho rozbor doby vlády „otce vlasti“ Karla IV. v rozmezí let 1346 až do jeho smrti

v Praze r. 1378 byl opravdu zajímavý a prvotřídní. Program byl zakončen překrásnou dobovou chrámovou hudbou a všichni návštěvníci opouštěli přednáškovou síň plně spokojeni.

Za úspěch večera děkujeme nejenom našemu milému hostu a řečníkovi, prof. Františku Svejkovskému, ale i vám všem, kteří jste přišli tento večer strávit s námi. Třicet pět let v exilu je dlouhá doba. Zvykly jsme si na náš nový domov, přizpůsobily jsme se novému světu a potěšilo nás vyznamenání a diplom, který jsme obdržely od „Illinoiské federace žen“ za naši neúnavnou práci, jakož i krásné písemné uznání od Rady svobodného Československa.

Končím s prosbou: Pane, dopřej členkám Československé ženské národní rady, aby s pomocí, spoluprací a podporou svých přátel a příznivců, mohly i nadále pokračovat ve své činnosti, neboť poctivá a nezištná práce a souhra znamená pokrok a úspěch.

Americké výstavy na Slovensku

V Bratislavě, v budově Slovenské vysoké školy technické byla letos v posledním týdnu března a v prvních dvou týdnech dubna, výstava moderní americké architektury, kterou otevřel zástupce amerického velvyslanectví v Praze, William P. Kiehl. Výstavu tvořilo 20 velkých panelů, na kterých je zachycena široká škála současných stylů americké architektury.

V polovině dubna byla pak zástupcem amerického velvyslanectví v Praze ve Východoslovenské galerii v Košicích - oteřena výstava olejomalb a sochařských prací předních amerických výtvarníků Allana Housera a Dana Naminghy. Výstava bude otevřena do 18. května t.r.

Výstavu otevřel Carl Schmith, americký chargé d'affaires. -afa-

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

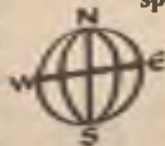
ALL PHONES:
484-0800

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kancelář jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Tripoli. — Po předchozí krátké poradě presidenta Reagana se všemi svými poradci a odpovědnými činiteli bylo v Bílém domě rozhodnuto, že na Khadafyho terorismus je už konečně nutno nějak reagovat. Proto v noci na 15. dubna americká bombardovací letadla napadla dvě přední libyjská města Tripoli a Benghazi při Středozemním moři v zátocce Velké Syrty a bombardovala pět tamních předních vojenských základen, včetně kasáren v Tripoli, kde Khadafyho rodina měla svou rezidenci. V náletu bylo použito automaticky přesně zacílených bomb o váze 500 a 2 tisíce liber. Khadafy tam měl své vrchní velitelské ústředí, i když se jinak stále stěhuje a byli tam ubytováni i Khadafyho osobní východoněmečtí gardisté. Výsledky tohoto bombardování jsou dosud známy pouze částečně. Vojenské objekty a komunikační ústředí byly silně poškozeny; byla však také srovnána se zemí řada obytných domů, byly poškozeny budovy francouzského a japonského velvyslanectví v Tripoli, bylo zabito aspoň 23 civilistů a dalších sto bylo zraněno; také byla zabita Khadafyho 15-měsíční adoptovaná dcerka a kriticky byli zraněni jeho dva nejmladší synové, jeden tří a druhý čtyřletý. O Khadafym se po několik dní s určitostí nic nevědělo. Pak se objevil několikrát na televizi, znovu vyhrožoval USA, že se jim pomstí a zároveň zemím, které budou i jen v nejmenším nějak nepřátelské vůči Libyi a jejím občanům v cizině. President Reagan prohlásil, že Spojené

státy vykonaly to, co měly vykonat, a že podniknou proti Libyi další vojenské akce bude-li Khadafy nadále „vyvážet“ terorismus proti US občanům kdekoli na světě. Toto bombardování bylo odvetou za bombový atentát v diskotéce v západním Berlíně, plné amerických vojáků, protože USA mají po ruce nevyvratitelné důkazy o tom, že i za berlínským atentátem byla Libye. Také to měl být preventivní krok na odrazení dalších teroristických akcí, sponsorovaných Khadafyho režimem, proti americkým občanům. Kromě toho bylo asi hlavním cílem této americké vojenské akce úsilí, vyvolat mezi libyjskou armádou vzpouřu proti Khadafymu a tak přivodit pád jeho režimu. Spojené státy sledují tento cíl už asi rok. Vědí, že velká část armády je s Khadafym svrchovaně nespokojena, a že tato nespokojenost roste den ze dne, protože Khadafyho zahraniční politika přivádí zemi do velkých ekonomických těžkostí a zavinuje už i citelný nedostatek předmětů denní potřeby. Proto bylo bombardováno hlavní ústředí Khadafyho moci a byly ušetřeny vojenské kasárny, kde je umístěna část armády s Khadafym nespokojená. Evropské spojenci Spojených států s výjimkou Anglie projeví nesouhlas s tímto odvetným US náletem na území Libye; Anglie Thatcherové si však jistě s vděčností vzpomněla na pomoc Spojených států při Falklandské válce, i když labouristická opozice britskou předsedkyni vlády ostře v parlamentě napadla za to, že svolila k startu

LETEM

US letadel z americké letecké základny v Anglii. Arabské země vesměs odsoudily tuto americkou akci, i když některé jen „na oko“, protože Egypt, Jordánsko, Saudská Arábie a Spojené emiráty nesouhlasí s Khadafyho terorismem ani s jeho pochybenou zahraniční politikou. Pouze Izrael jásal, protože v této věci Spojené státy plně jednaly v soulase s izraelskými zájmy. Jsou náznaky toho, že možná v Tripoli skutečně pak vznikla vzpouřa proti Khadafymu, protože tři dny po bombardování se tam ještě střídalo, ačkoliv tehdy žádná americká letadla nebyla v libyjském vzdušném prostoru přítomná. Jeden americký bombardér s dvěma piloty se na svou základnu v Anglii nevrátil; byla vyslovena domněnka, že se zřítíl do Středozemního moře a oba jeho piloti byli prohlášeni za padlé v boji. Ukázalo se také, že libyjská armáda je pouze „papírovým tygrem“, protože libyjská protiletadlová obrana úplně selhala; armáda je sice po zuby vyzbrojena sovětskými zbraněmi, avšak nedovede jich asi užívat. - Bylo také oznámeno, že Francie, Španělsko a Itálie nedovolily přelet amerických vojenských letadel, která měla provést útok na Libyi. - Americká veřejnost a Kongres přijaly příznivě a se souhlasem naprosté většiny zprávu o útoku US letadel na libyjské vojenské objekty.

Dne 10. dubna ve městě Benghazi Khadafyho revoluční gardisté za noci přepadli rezidenci, kde se právě zdržoval biskup Giovanni Martinelli s třemi kněžími - polské, filipinské a italské národnosti, a v autě je odvezli na neznámé místo; zároveň odvedli z tamního konventu Neposkvrněného početí jednu italskou řeholní sestru. Dne 15. dubna byli opět všichni po dlouhém vyslýchání propuštěni na svobodu. V Libyi žije asi 100 tisíc římských katolíků. Celá země je rozdělena na dvě diecéze, avšak v přítomnosti tam je pouze jeden biskup, Msgr. Martinelli, italského původu. Ke své pomoci má 11 kněží. - Libye, asi dvakrát tak velká jako Texas, má necelé 4 miliony obyvatel. V hlavním městě Tripoli žije skoro milion lidí. Celých 93 % celé země je pokryto Saharskou pouští, šest procent libyjské půdy lze obdělávat a jedno procento jsou lesy. Libyjci jsou z 97 % mohamedánští Arabové a Berberé. Její hlavní bohatství je dnes nafta velmi dobré kvalifik,

SVĚTEM

kteří se ročně vyvážejí asi za 10 bilionů dolarů. Italové tam v koloniální době rozvinuli potravinářský, textilní a kobercový průmysl. Zemědělská produkce sestává hlavně z pšenice, oliv, pomerančů, datlí, vína a tabáku. Libye musí dovážet asi 65 % potravin, které potřebuje. Potravinový a průmyslový vývoz jsou hlavním předmětem dovozu, který obnáší na 8 bilionů dolarů ročně. Libye má obchodní vztahy s Itálií, Západním Německem, Španělskem, Francií, Japonskem a Anglií. - Khadafy, který se v r. 1969 při nekrvavém státním převratě zmocnil vlády, slíbil, že ve své zemi zavede bez jakýchkoliv politických stran „společnost, založenou na rovnosti a spravedlnosti“; svou politickou filosofii stavěl proti „kapitalistickému materialismu,“ a „komunistickému ateismu“. Začal uskutečňovat různé rozvojové projekty, zvýšil mzdy, propustil z vládních služeb stovky neúčinných a korumpovaných zaměstnanců, zavedl povinnou a bezplatnou školní výchovu, bezplatné lékařské a nemocniční ošetření a pustil se do stavby silnic i nových zdravých bytů pro lidové masy. Na stavbu jedné dálnice doplatilo také komunistické Československo, protože její projektanti a stavitelé nevěděli co dokáže saharské slunce a písek, a tak ji musili stavět po druhé, znovu, jakmile se ukázalo, že byla naprosto nesjízdná.

Khadafy, jako přísný mohamedán, který zachovává příkazy koránu, zakázal ve své zemi alkoholické nápoje, prostituci a hry o peníze; ujist'oval, že chce zbavit Libyi špatných a zvrácených západních vlivů. Sám snil o tom, aby se stal revolucionářem po vzoru egyptského presidenta Nassíra, a aby spojil pod svým duchovním vedením celý arabský svět. Záhy však také vytvořil „úderné čety“, mající za úkol stíhat a likvidovat všude na světě Libyjce, nepřátelské proti režimu; opozice proti němu totiž byla od začátku silná a stále existuje.

Jeho chování bylo často prohlašováno za výstřední a nepředvídatelné. Psychologové v něm našli dvojí osobnost; jednu vlídnou a příjemnou, druhou diktátorskou, násilnou a nevyrovnanou. Kvůli jeho ambicím a podporování mezinárodního terorismu ani vládcí arabských zemí ho nemají ve velké lásce; jeho vztahy s Egyptem jsou velmi napjaté. Býly mu také dány různé málo

příznivé názvy: „Barbarský pirát“, „král mezinárodního terorismu“, „náboženský fanatik“, „potřeštěnec“, „dětinský hlupák“, vztekly pes atd. Také se má za to, že byl zamíchán do piklí proti presidentu Spojených států, papeži, saudskému králi a jiným osobnostem v různých zemích. Jednou vyhrožoval jordánskému králi Husseinovi s pistolí v ruce. V únoru 1985 vybídl US černochoy, aby si utvořili svou vlastní armádu, kterou by on sám vyzbrojil, za účelem svržení bělošské Ameriky a založení nezávislého černošského státu. Severoirským teroristům Irské republikánské armády nabídl velkou peněžitou odměnu, zamění-li své katolictví za mohamedánství. Egyptskému presidentu Mubarakovi nabídl 5 bilionů dolarů zruší-li svou smlouvu s Izraelem, uzavřenou v Camp David; Mubarak však odmítl. Velmi podivné je jeho přátelství s Moskvou, která zřejmě jeho záliby a ochoty šířit ve světě strach terorem velmi vděčně používá. Ještě podivnější je však velká vzájemná náklonnost mezi Khadafym a americkým naftovým magnátem Armandem Hammerem, který vlastní v Libyi několik naftových studní podobně jako v Brazílii, a přitom je v Moskvě pečeným - vařeným s vlastním luxusním hotelovým bytem.

● ● ●
Tripoli. — Při zprávě o US útoku na Libyi papež Jan Pavel II. projevil svou úzkost a neklid a řekl, že se modlí, aby tento konflikt byl urovnán mírovou cestou. Odsoudil terorismus, avšak také řekl, že velmocí by měly ukazovat moudrost a velkodušnost. - Od 17. dubna denní tisk přináší zprávy o tom, že na různých místech pro-libyjských teroristů začali provádět odvetné akce proti Spojeným státům kvůli jejich útoku na Libyi. V Libanonu pro-libyjské teroristé „Arabských revolučních buněk“ zavraždili své dva britské zajatce, údajně v odvetu za britskou spolupráci s americkým útokem na Libyi a jednoho amerického zajatce Peter Kilburn-a, knihovníka Americké university v Bejrútu. Pak zajali ještě jiného britského občana, kterého prý rovněž zavraždili. Jiní teroristé vystřelili raketové granáty na bejrútskou rezidenci britského velvyslanectví v Libanonu; budova byla sice silně poškozena, avšak velvyslanec nebyl právě přítomen. - Na londýnském letišti Heathrow izraelští specialisté objevili v

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošívaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

poslední chvíli před odletem desetilibrovou plastickou bombu, skrytou v zavazadle o dvou dnech, která měla vybuchnout po vzletu v izraelském letadle na cestě do Tel Avivu. V letadle letělo 370 cestujících a 18 členů posádky. Bombu dal do zavazadla své těhotné přítelkyně irského původu Palestinec, vyškolený v Libanonu a v Sýrii, který se tak chtěl zbavit jak své milenky, tak i zároveň provést naplánovaný teroristický výbuch izraelského dopravního letadla. Po dvou dnech byl v Anglii tajnou policií zachycen i ztotožněn, a najednou se ukázalo, že je rodným bratrem Araba, který umístil načasovanou bombu v západoberlínském nočním klubu „La Bellé“, kde přišli o život jeden US voják a jedna turecká žena a více než sto lidí přitom bylo zraněno.

V Tunisu dva mladí teroristé vhodili dvě požárové bomby do rezidence US marinů a personálu amerického velvyslanectví; jedno US auto přitom shořelo. Po masových protiamerických demonstracích v sudánském Chartúmu, a po postřelení jednoho zaměstnance tamního US velvyslanectví, US státní departement rozkázal odchod 500 Američanů ze Sudanu: jejich přítomnost tam není nepostradatelná. Dokonce i v Praze v Československu arabští demonstranti rozbili okna US velvyslanectví! K protiamerickým demonstracím došlo také v Holandsu, ve Varšavě, v Káhyře a v Athénách. - Podle US vojenských odborníků byl letecký útok na libyjské vojenské objekty po technické stránce „absolutně profesionálním výkonem“. - Tím, že západoevropské země projevíly málo ochoty zaujmout proti Khadafyho terorismu solidární stanovisko s USA, potrestají se asi nejvíce samy. Piloti leteckých společností už vyslovili výstrahu, že nebudou létat do zemí, které nejsou schopny zajistit naprostou bezpečnost na svých letištích, a američtí turisté už ruší své prázdninové zájezdy do západoevropských a středovýchodních zemí. Raději se prý letos rozhlédnou po USA, Kanadě, Aljašce a zajedou si do některé země Latinské Ameriky.

● ● ●
Manila. — Ferdinand Marcos nedávno prohlásil na Hawaji, že se stále považuje za právoplatného presidenta Filipin. Arturo Tolentino, Marcosův místopředseda se zase holedbal, že za Marcosovy nepřítomnosti má být ve skutečnosti presidentem Filipin on a nikoliv Aquinová;

Marcos ze svého exilu s tím vyslovil svůj souhlas. - Aquinová rozpustila 25. března 86 parlament a ve městech jmenovala na přechodnou dobu nové starosty a v provinciích nové guvernéry; ti mají vládnout do doby, než bude složena nová ústava a budou moci být konány nové volby do parlamentu. Toto jmenování učinila podle přechodné „ústavy svobody“, která jí uděluje mimořádnou zákonodárnou i výkonnou moc. Členové Marcosova parlamentu považují tato jmenování za nepatná a vyzvali dřívější starosty a guvernéry, jmenované Marcosem, aby zůstali na svých místech až do nových voleb. Jednoho nově jmenovaného starostu už také pro-marcosovci zavraždili. Marcos si nyní neustále stěžuje, že jej Reaganova vláda opustila a zradila, že byl ve skutečnosti unesen atd. - President Reagan měl nyní v úmyslu při cestě do Japonska Marcosovi zatelefonovat, pozdravit jej a požádat, aby mlčel a do politiky Filipin přestal zasahovat. Presidentovi poradci, kteří se právě vrátili z Manily mu však kladli na srdce, aby zatím s Marcosem neztrácel čas, a že by bylo málo diplomatické, kdyby i jen telefonicky mluvil dříve s Marcosem než bude mluvit s Aquinovou.

Ta má dosud stále velikou podporu v lidu, v církvi i v armádě. Její místopředseda Laurel by jí prý sice rád odstranil na „druhou kolej“, aby se mohl stát filipinským presidentem sám, ale vojáci čekají, co podnikne s revolou muslimů, kteří chtějí - ne-li samostatnost, tak prozatím aspoň velkou autonomii, a co hodlá dělat s marxistickými guerily, kteří „nestojí o amnestii“ a zbraně nesloží. A jestliže lidové masy nepocítí alespoň do vánoc, že se jejich životní podmínky pomalu zlepšují, mohou se nakonec začít bouřit a přidat se k marxistickým guerilům. Cory Aquinová by tedy nyní zřejmě potřebovala co nejrychleji obdržet slíbenou pomoc od USA, když jim dala záruku, že její vláda dodrží smlouvu o vojenských základnách aspoň

do r. 1991, a že národní ekonomii svěříla schopnému bankéři, jehož jmenovala ministrem financí.

● ● ●
Záhřeb. — Zatímco organizace „Světový židovský kongres“ horlivě prohledává dokumenty OSN, Spojených států i Norimberského procesu s nacistickými válečnými zločinci, v úsilí dokázat, že dnes 67-letý Kurt Waldheim, který byl deset let generálním tajemníkem OSN a dnes je nezávislým kandidátem na rakouské presidentství, byl za druhé světové války nacistickým válečným zločincem -

Spojené státy extradovaly do Jugoslávie 86-letého Andrija Artukoviče, protože se před 40 roky přistěhoval do USA údajně pod falešným jménem. Jugoslávské komunistické autority však hned obvinily Artukoviče, který byl za druhé světové války ministrem vnitra loutkového státu Chorvatska, že prý má na svědomí masové vraždy Srbů, Židů, cikánů a politických vězňů, a že zřídil v Chorvatsku koncentrační tábory po nacistickém vzoru. Proces s ním už začal dne 14. dubna. Artukovič popírá jakoukoliv účast na nacistických zločinech. Bude-li usvědčen z toho, z čeho je viněn, bude asi odsouzen k smrti zastřelením. Za války mu prý byl dáván název „balkánský řezník“.

● ● ●
Moskva. — Světlana Aliluyeva, dnes 59-letá dcera sovětského diktátora Stalina, a její 14-letá dcera Olga Petersová, která se jí narodila ve Spojených státech, obdržely od sovětských autorit dovolení, odejít opět na Západ. Olga, úplně získaná pro západní způsob života, bude pokračovat ve svém školním vzdělání v Saffron Walden v Cambridge. Její matka, která podle zprávy US státního departementu stále má americké občanství, přiletěla 16. dubna přes Švýcarsko do Chicaga a hned pokračovala autem do Spring Green ve Wisconsinu, kde dříve žila několik let. Olga přiletěla do Londýna o den dříve. - Světlana vyvolala

světovou senzaci, když v r. 1967 v Indii požádala na US velvyslanectví o politický asyl. Ve Spojených státech se v r. 1970 vdala za stavitele William Wesley Petersa, amerického občana, s kterým měla dceru Olgu; jejich manželství však netrvalo dlouho a v r. 1973 bylo opět rozloučeno. Pak v r. 1984 opět vyvolala senzaci, když se náhle i s dcerou vrátila do SSSR, který jí vrátil její sovětské občanství. V Moskvě pak při tiskové konferenci prý prohlásila, že mimo Sovětský svaz se nikde ani den netěšila svobodě, že byla zneužívána CIA pro politické účely, a že vůbec se jí stýskalo po dvou dětech z jejich předchozích manželství. Světlana má v SSSR dvě děti ze svých tří dřívějších manželství: jednoho syna, který je lékařem, a jednu dceru, geofysičku, kdesi na Kamčatce. Ke svému zklamání však zjistila, že její děti se od ní „odcizily“, a že si spolu už nemají co říci. Nyní jí slasti její komunistické vlasti zřejmě ztrpkly, a proto opět zatoužila po změně. Zřekla se opět sovětského občanství a přijala své dřívější jméno Lana Peters. Zřejmě je po tak rušném životě poznamenána nestálostí - jako v manželstvích - a tak je nyní životem unavena a touží po klidu! Největší zisk z toho má Gorbačov, který tak dokázal svou „lidskost“.

● ● ●
Řím. — Papež Jan Pavel II. navštívil 13. dubna přední římskou židovskou synagogu a s římskými rabíny se tam zúčastnil ekumenické pobožnosti. Ve svém proslovu uznal, že v minulých dějinách se křesťané vůči židům chovali málo křesťansky; byly omezovány jejich občanské svo-

body, včetně náboženské svobody, a oni byli podrobováni různým útlakům a diskriminacím. Bude potřeba delší doby, řekl sv. Otec, aby se oboustranné nepříznivé city změnil v porozumění, přičemž plné smíření. Tato návštěva sv. Otce je považována za „historické gesto“ pro dosažení vzájemného smíření. Sv. Otec se však při této příležitosti vyvoval jakékoliv zmínky politické povahy, jako je například uznání Izraele Svatou Stolicí, ačkoliv přítomní rabíni jej k tomu ve svých projevech vybízeli. Vatikán se stále domnívá, že smíření Izraele a Arabů bude dosaženo pouze zmezinárodněním města Jeruzaléma, posvátného židům, křesťanům a mohamedánům.

● ● ●
Bern. — Na žádost nové haitské vlády švýcarské autority rozhodly „zamrznutí“ Duvalierových vkladů ve švýcarských bankách. Nebylo udáno, v kterých bankách tam má své vklady, ani kolik tam má. Duvalier je stále ve Francii, ačkoliv v den jeho útěku 7. února mu bylo dovoleno zůstat tam pouze devět dnů; žádná země na světě o něho nejeví zájem, a tak mu je Francie nakonec dobrá.

● ● ●
Washington. — US vláda schválila užívání slabého radioaktivního ozařování pro usmrcení hmyzu a bakterií v čerstvém ovoci a zelenině; doposud se k tomu účelu užívalo chemikálií. Podle několikaletého studia se zdá, že takové ozařování není škodlivé pro lidské zdraví. Ovoce i zelenina tak připravené k prodeji, musejí nést nápis: „Podrobena ozařování.“

Všem krajanům v západním předměstí

oznamujeme

nedávné otevření nového

ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA

v Brookfield, Ill.

FAMILY PRACTICE CENTER
of Brookfield, Ill.

9211 W. Ogden Ave. IL. 60513

Česky mluvící lékaři jsou Vám k službám

JAN TUROŇ M.D.

WALDEMAR TARASKIEWICZ M.D.

Oba jsou členy lékařské skupiny v Hinsdale Hospital -
(120 N. Oak Hinsdale)

* vnitřní choroby

* gynekologie

* všechny laboratorní testy

* dětská poradna

* problémy stáří

* menší chirurgické zákroky v ordinaci

ORDINAČNÍ HODINY:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SPORT

I liga kopané v Československu

Výsledky 21. kola: Sparta - Olomouc 5:2, B. Bystrica - Vítkovice 1:1, Cheb - Prešov 6:2, Košice - Trnava 2:1, Inter - Dukla 0:2, Č. Budějovice - D. Streda 1:1, Ostrava - Žilina 2:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	30:18 30
2. SPARTA	48:19 25
3. CHEB	41:29 25
4. SLAVIA	19:16 25
5. DUKLA	46:27 23
6. OLOMOUC	39:29 22
7. BOHEMIANS	34:28 21
8. OSTRAVA	26:21 21
9. TRNAVA	16:19 19
10. B. BYSTRICA	26:32 19
11. D. STREDA	17:30 19
12. ŽILINA	21:37 18
13. KOŠICE	23:31 17
14. PREŠOV	18:32 17
15. Č. BUDEJOVICE	21:39 17
16. INTER	15:33 16

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 20. kola: Xaverov - Třinec 1:0, Poruba - Žatec 1:0, Zlín - Č. Lípa 1:0, Plzeň - Jablonec 1:0, F. Místek - Tábor 2:1, Ml. Boleslav - Hr. Králové 2:1, Teplice - Brno 3:1, Chomutov - Opava 3:1.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. CHOMUTOV	36:15 28
2. PLZEŇ	33:16 28
3. ML. BOLESLAV	34:27 26
4. OPAVA	30:27 25
5. PORUBA	18:16 24
6. Č. LÍPA	24:21 23
7. ZLÍN	24:20 22
8. BRNO	30:20 20
9. HR. KRÁLOVÉ	34:25 20
10. TEPLICE	23:24 20
11. TÁBOR	25:24 18
12. TŘINEC	13:17 17
13. FR. MÍSTEK	20:29 15
14. XAVEROV	24:35 15
15. ŽATEC	17:33 13
16. JABLONEC	10:46 6

1. S.N.F.L.
Výsledky 20. kola: Levice - Nitra 0:0, Michalovce - Senica 0:0, Stropkov - Púchov 1:1, Martin - Trebišov 1:1, Slovan - Humenné 2:0, Petržalka - Prievidza 2:0, Hurbanovo - Košice 3:0, P. Bystrica - Dubnica 4:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. NITRA	60:12 35
2. SLOVAN	33:12 31
3. PETRŽALKA	36:26 24
4. MARTIN	26:27 21
5. P. BYSTRICA	30:23 20
6. HURBANOVO	25:31 20
7. LEVICE	21:25 19

8. DUBNICA	21:29 19
9. PRIEVIDZA	26:24 18
10. SENICA	23:27 18
11. KOŠICE	29:33 17
12. TREBIŠOV	22:28 17
13. STROPKOV	29:39 17
14. HUMENNÉ	20:37 17
15. PÚCHOV	26:31 15
16. MICHALOVCE	22:45 12

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta - Gr. White 3:1
Zasloužené vítězství Spart'anů, kteří převyšovali svého soupeře na všech frontách.

Manažér Sparty Lád'a Gajda měl na hřišti následující hráče: Green - Brabenec, Wise, DeBatty, Lencioni - Taylor, Svoboda, DiBernardo - Maňásek, Gajda, Kouwe - DelReal, Navejas a Bole.

Branky dali: 27. min. a v 31. min. DelReal, 70. min. Gajda. Jedinou branku Gr. White vstřelil ve 47. min. Mark Laxgang.

U Sparty zahrála výborně záloha, kde Svoboda se ukázal ve výborné formě. DiBernardo s Taylorem podporovali útok, ve kterém se s úspěchem prosadil Julio DelReal. Obráně to tentokrát nešlo a jak Wise, tak též i DeBatty měli slabé momenty.

Mužstvo Gr. White má několik dobrých jednotlivců, avšak jako celek se těžko udrží v naší nejvyšší soutěži. Laxgang, Arciniega, Mayer a Schmalz hráli dobrou kopanou; proti Spartě to však tentokrát nestačilo.

Rezervy:

Gr. White - Sparta 1:3

Ne, to není omyl. Rezervy taktéž vyhrály 3:1, tak jako minulý týden.

Manažér Sparty Lád'a Kop volil následující sestavu: Pis-

torius - Gill, Klečka, Charbonneau, Paprocki - Avelar, Bonnano, Bukáč - Perkins, Swanson, Gammeriello; Keitley.

Branky Sparty dali: 41. min. Bonnano, 60. min. Gammeriello, 62. min. Perkins. Za Gr. White skóroval Youhana v 65. min.

U Sparty zahrála dobře obrana, zatímco záloze a útoku to nešlo, a můžeme právem říci, že zde scházely zraněný Mark Czajkowski. Snad jej již příští neděli opět uvidíme na hřišti.

Granitza končí v Chicagu

Dle sdělení klubu Chicago Sting Karl - Heinz Granitza neobdrží novou smlouvu pro příští rok a může si najít jiný klub, který má zájem o jeho služby.

Trenér Sting Wille Roy oznámil, že hledá pro novou sezonu mladší hráče.

Granitza poprvé podepsal smlouvu se Sting v r. 1978 a po celou dobu až do ukončení minulé sezony byl jedním z nejlepších střelců v lize. Byl to hráč, kterého každý fanda půl hodiny miloval a půl hodiny nenáviděl.

Ať se Granitza ocitne kdekoli nějaké té branky vždy docílí a my sportovní fanové jemu přejeme mnoho dlaších úspěchů.

METRO - LIGA

MAJOR - DIVIZE:

Výsledky 2. kola: Gr. White - Sparta 1:3, Lightning - Wauconda odloženo, R. Wawel - Eagles 2:4, Vikings - U. Serbs 1:3, Kickers - Schwaben 0:2.

Tabulka

SKORE: BODY:	
1. SPARTA	6:2 4
2. U.SERBS	4:2 4
3. EAGLES	4:2 2
4. SCHWABEN	2:0 2
5. LIGHTNING	1:0 2
6. WAUCONDA	2:2 1
7. VIKINGS	3:5 1

8. R.WAWEL	2:5 0
9. GR.WHITE	1:4 0
10. KICKERS	1:5 0

PRVNÍ DIVIZE:

Výsledky 2. kola: Slovaks - Hakoah 12:4, Aurora - Real 1:3, Falcons - Rams 3:1, Fortuna - Liths 1:2, Lions - Trevians 1:6, Bullets měli volno.

Tabulka

SKORE: BODY:	
1. TREVIANI	10:1 4
2. LITHS	4:1 4
3. SLOVAKS	12:6 2
4. REAL	3:1 2
5. FALCONS	3:5 2
6. HAKOAH	6:12 2
7. BULLETS	1:1 1
8. LIONS	2:7 1
9. FORTUNA	1:2 0
10. AURORA	1:3 0
11. RAMS	1:5 0

METRO - LIGA

Program zápasů 3. kola
neděle 27. dubna 1986

MAJOR DIVIZE:

Wauconda - Sparta, Schwaben - U. Serbs, Lightning - Vikings, Eagles - Kickers, Gr. White - R. Wawel.

PRVNÍ DIVIZE:

Bullets - Slovaks, Rams - Fortuna, Liths - Real, Trevians - Aurora, Hakoah - Falcons, Lions mají volno.

Jarda Fajkus

HOKEJ MS 1986

Minulé úterý byly ukončeny zápasy prvního kola, ve kterých obzvláště mužstvo Československa velmi zklamalo.

Tabulka MS

V.N.P. SKORE: BODY:	
1. SSSR	7 0 0 32:9 14
2. ŠVÉDSKO	5 1 1 34:18 11
3. FINSKO	4 2 1 28:18 10
4. KANADA	3 0 4 24:22 6
5. ČESKOSLOVEN.	2 1 4 17:17 5
6. USA	2 0 5 27:28 4
7. ZÁP.NĚMECKO	2 0 5 17:39 4
8. POLSKO	1 0 6 15:43 1

V závěrečných kolech bude SSSR, Švédsko, Finsko a Kanada bojovat o medaile.

Československo, USA, Západ. Německo a Polsko budou bojovat o udržení se v této nejvyšší soutěži. Poslední klub pak sestupuje do skupiny „B“.

Vítěz skupiny „B“ Švýcarsko si již zajistilo účast v nejvyšší soutěži pro rok 1987.

PROGRAM ZAJEZDU 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu. 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdů je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYŘIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUDKY

6312 WEST ČERMÁK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaší návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

HOKEJ

V neděli pokračovalo dalšími zápasy 2. kolo soutěže profesionální Kanadsko - americké Národní hokejové ligy o Stanleyho pohár. Bývalý československý reprezentant Peter Ihnačák se v modrobílém torontském dresu postaral o vítěznou branku v utkání, v němž Toronto Maple Leafs porazili St. Louis Blues 3:0. V bojích o prvenství v Norrisově divizi je tedy na vítězství vyrovnáno 1:1. Stejně tak je vyrovnáno ve všech ostatních divizích. Edmonton Oilers ve Smythově divizi odčinili svou prohru z prvního utkání a v oboustranně rychlém útočně vedeném zápase porazili Calgary Flames 6:5. Vítězství Edmontonu však zajistil až v 64. vteřině prodloužení svým gólem edmontonský útočník Glenn Anderson. V Adamsově divizi porazili Montreal Canadiens celek Hartford Whalers 3:1 a v Patrickovi divizi Washington Capitals zvítězili nad New York Rangers vysoko 8:1.

Jestliže letošní soutěž o Stanleyho pohár provázejí značná překvapení, o které se postaraly svými nečekaně dobrými výkony zvláště celky Toronto Maple Leafs a Hartford Whalers, bez značných překvapení se neobešlo ani mistrovství světa v hokeji, probíhající v Moskvě. O největší překvapení se zatím postarali mistři světa - českoslovenští reprezentanti, kterým se s pouhými třemi body nepodařilo postoupit do bojů o medaile. Čechoslováci, kteří v neděli 20. dubna podlehlí sovětskému mužstvu 2:4, získali na mistrovství pouhé tři body. Mezi nejlepší čtyři mužstva se neprobojovali ani reprezentanti Spojených států, kteří podlehlí kanadskému mužstvu rovněž 2:4. O medailích se rozhodne mezi týmy SSSR, Švédska, Finska a Kanady.

MARATON

V neděli 20. dubna se pořádal za účasti téměř šedesáti tisíc běžců maraton v Londýně. Mezi muži zvítězil v čase 2 hodiny 10 minut 2 vteřiny Japonec Tošihiko Seko, zatímco mezi ženami si nejlepším osobním výkonem v čase 2 hod. 24 min. 54 vteřin vybojovala vítězství Grete Waitzová z Norska.

V pondělí 21. dubna se pořádal již 90. ročník nejslavnějšího amerického maratonského závodu z městečka Hopkington do středu Bostonu. Vítězi letos - poprvé v historii Bostonského maratonu -

obdrželi kromě tradičního vavřínového věnce a medaile i peněžní ceny - šek na 30 tisíc dolarů a vůz Mercedes. Bostonský maraton se tak připojil k závodům v dalších městech, kde byly zavedeny materiální odměny již v předcházejících letech.

★ ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇICÍ

Všichni členové Svazu zasílají největší gratulaci našemu kolegovi sekretáři clevelandské odbočky Lubomíru Hromádkovi, k jeho dalšímu divadelnímu úspěchu. Jak už o tom četnáři H.N. četli, L. Hromádka napsal třetí divadelní hru s názvem „Kolína, Kolína“, pro českou scénu v Americe s použitím Kmochovy hudby. Předvedli ji herci dramatického spolku „Včelka“ spolu s členy Sokola Velkého Clevelandu před dvakrát vyprodaným hledištěm. Účinkovali býv. sportovci Mirek Králík, Bob Samec, Přemek Kocián a další. Přijel mezi nás i známý volejbalista a starosta newyorského Sokola Vladimír Slavík; dále pak početná výprava z Chicaga, s níž přijel též Václav Ženíšek, který v neděli 6. dubna pozdravil na clevelandském radiu posluchače, pochválil hru a pozval všechny na Slet čs. sokola v zahraničí do Zürichu.

Na velkolepé oslavě „100 let sochy Svobody“ na clevelandské radnici účinkovala i staročeská dechovka z divadelní scény za řízení Lubomíra Hromádky v sobotu 12. dubna. Program řídil člen naší clevelandské odbočky Přemek Kocián a v pořadatelské službě byl býv. vynikající hráč kopané, Dušan Kalužník.

Čestný předseda Svazu Karel Fišer z Ohia už věnoval dva poháry volejbalistům - (pro muže a ženy) - na turnaj, který se bude konat v rámci Sletu čs. sokola v zahraničí v Zürichu ve dnech 4.-5. července.

V Praze zemřela v pozeňnaném věku 85 let paní Karla Zikanová, maminka našeho místopředsedy Svazu Vládi z Baltimore, která se též zúčastnila našeho Sjezdu, když zde byla na návštěvě. Svaz projevuje Vládovi, jeho sestře a švagrově - manželům Hajným - a celé rodině prociťenou soustrast. Čest Vaší památce čs. vlastenka - sokolko, sestro Karlo Zikanová.

ROZLOUČENÍ S BÁSNÍKEM JAROSLAVEM SEIFERTEM NA HRBITOVĚ V KRALUPECH NAD VLTAVOU V ÚTERÝ 21. LEDNA 1986

Poslední rozloučení s národním umělcem Jaroslavem Seifertem se konalo v Kralupech nad Vltavou všechny přítomné se s ním rozloučil v rámci pohřebních obřadů kralupský děkan Dušan Rezanina.

/Katolické noviny 16/2/1986/

Mrtvý básník se vrací! Vrací se do města, jež tolik, tolik miloval. Byť mu nebylo místem rodným, stalo se mu citovým útočištěm, tusculem jeho mládí! Vzpomínka na ně, vyřčená za večera jeho života, je něžně vyvýšila na jeho „sladkou milovanou růžičku, kterou věčně kamenují špinavé a mastné saze.“ Zde spěchával k oněm „tichým dveřím, kde naň čekalo několik náručí, do nichž št'astně padal.“

Byl to předně matčin otec, básníkův děd, o němž až léty pochopil, že mu byl tím, čím Boženě Němcové její babička, aniž musí vzpomínky přilad'ovat idylickým doprovodem. Hodiny a hodiny chodili spolu po kralupské zemičce, do níž nahlíží Říp. „Kéž bych lidem mohł dáti tolik krásy, kolik mi dal on,“ zasteskne si mrtvý básník, který z těch životodárných vzpomínek mohl žít po celý život. Ale tyto tváře jsou už dávno bledé „jako světlo hvězd v zimě odpoledne, kdy se teprv smráká.“

A dnes se k nim opět vrací - v podobě, kterou přijal teprve nedávno, v podobě poslední! A zase ho vítají otevřené dveře, ale jsou to dveře hrobové pohostinnosti! Zas bude se svými drahými, setrvá s nimi a od nich neodejde! Do zimního večera se navrší nad ním mohyla krásy květinových pozdravů posledních!

Ale na tuto poslední cestu mu nezazní zvony zdejšího kostela, jejichž kovovým úderem chtěl dlouho, předlouho naslouchat, „dosyta se doposlouchat jejich hlasu...“ Dávno zhltila kralupské zvony pustošivá povodeň války, která v prvojarním slunci toho roku pětáctičátého tragickým náletovým úderem zasáhla i toto město a proměnila je v trosky, pod nimiž se úzkostně tísnili lidé, zaskočení strachem, děsem i nenadálou smrtí.

Básník navštívil město až koncem roku, kol vánoc. Chaos a hrůza se počaly váhavě vytvářet. Básník, kterému město bylo citovým tusculem, chtěl do věčna smrti vykřiknout, aby to

slyšela válka: „Už nikdy, válko!“

Kralupy bývají často nazývány předměstím Prahy, její noclehárnou! Praha byla rodným městem mrtvého básníka a stala se mu i osudem. Jinak ani být nemohlo u básníka, jednoho z nejčtenějších! Znal hořkou vůni svého mládí prožívaného na Žižkově, osazovaném za staré monarchie bezradostnými činžáky a proletářskou bídou. Sladkými melodiemi svých veršů oslavil Prahu, odíval ji světlem svých metafor a obrazů, snímal z ní patiny i růžové opary krásy odkázané dějinami, i chvějivou neurčitost a jitření rodících se zítřků.

Dovolím si připomenout výlomek jednoho verše - tuším ze strof o katedrále, pod jejímž mramorem spí mrtví, ztělesňující dějinnost této země: „...ale stěvíc mrtvých míří ku hvězdám...“ Jako by se mrtvý - míněn velký Karel - měl vydat na tajemný pochod, a přec neomylný svým cílem: setkáním s Bohem! A dnes se i Vy, mrtvý básníku, vydáváte na tento tajemný pochod, dnes i Vy míříte ku hvězdám! Starý, prastarý obraz, který přináleží do pokladnice pralidských tuch božství: Což člověk, okouzlený polem kosmu, na němž temnota noci zasela květy hvězd, nesměl vytušovat, že tato nádhera je dílem božím, které tak signalizuje svou všemohoucí všudypřítomnost?

Nedaleko odtud, za kopcem je minický kostelík sv. Jakuba. Vaši rodiče byli v něm oddáni, mrtvý básníku! Dlouho jste toužil podívat se dovnitř, ale zůstalo jen při přání! Spatřil jste jiné kostely, chrámy i katedrály! Do některých z nich Vás vodívala Vaše maminka! Nazval jste ji lyrickou trpitelskou duší, která „se pokoušela zavěšovat na krásné ruce Madony růžence svých slz...“ Až jednou jste stanul přede dvěma tohoto kostelíka a byl jste zklamán. Byl uzavřen a zašlými skly jeho vstupu sotva jste mohl dohlédnout k oltáři! Tato všední příhoda o nevyplněné touze by snad mohla být víceznačným symbolem - aspoň mi to tak připadá. Proč se však obracet k minulosti

dotvořené smrtí, proč prohledávat čas navždy uzavřený, když příhoda - obdařená sice vtírajícími se nápodobami - je vystřídána realitou, jež jedině je v ruce a moci Boží, o níž věříme, že je nejvyšší milující, a proto všechápavá.

Dnes stojíte Vy, mrtvý básníku, u dveří, za nimiž hoří světlo Boží přítomnosti, u bran věčna! Chceme-li vyjádřit tuto závrtnou skutečnost víry, musíme se opět uchýlit k obrazu, tomuto nádhernému zprostředkovateli příbuznosti věcí, které vyrostly na zemi, se skutečnostmi přesahujícími horizonty našeho lidství. Jsme št'astni, že nám důvěřivost víry dovoluje mluvit o nekonečných rozměrech věčna obrazem domova! Vy, mrtvý básníku, jste nás ujistil, že překvapivá metafora má cenu závrtnější než zlatý prsten na ruce. Pro nás je tento obraz dvou zpřízněných domovů - toho, který jsme opustili, a onoho, který nám nabídne otcovská láska Tvůrceva - obrazem obrazů, metaforou metafor!

Dovolte mi, abych rozevřel tento pohled k prahům nového domova, oděného do Světla věčného, ještě plastičtější, předně však intimnější: Aby Vás převedla přes tento práh ta, která byla milující voditelkou jitrních chvil Vašeho života - Vaše maminka. Abyste takto v tom novém domově vešel do líbezného společenství drahých i nepoznaných, kteří Vás předešli nejen v životě, lásce i smrti, ale též v přijetí Boží blízkosti, jak o tom zpívá prastarý chorál této země: „Nebeské jest dvorstvo krásné, blaze tomu, kdož tam dojde, v život věčný, oheň jasný svatého Ducha. Kyrie eleison!“

Dovolte mi, mrtvý básníku, abych závěrem svých nemnoha slov Vám poděkoval za vše dobré a krásné! Byl jste laskavým průvodcem nejen našeho mládí a zrající mužnosti, ale i těchto našich podzimem nachýlených chvil. Měli jsme Vás tolik, tolik rádi!

Ale díky Vám, bratři a sestry, kteří jste přišli svou tichou přítomností zašeptat jemu své díky! Tož - díky za Vaše díky milovanému českému básníkovi Jaroslavu Seifertovi! Amen.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

Možno
objednat
(telefonem):
tiskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky

Zamyšlení nad literární činností dr. Karla knížete ze Schwarzenbergu

(Pokračování ze str. 1)

se vystěhovat. Uplynulo čtvrt století od té chvíle, a neukázala se možnost knihu vytisknout. Taková možnost se konečně dostavila - tuším proto, že se ukázalo žádoucím, zarmoucené pokolení dnešní mládeže poučit o tom, co jejich předkům znamenal český stát."

Z rakouského, tj. posledního životního období knížete Schwarzenberga vyšly ještě další knihy, publikované v němčině. Nepochybně navazují na starší jeho publikační činnost i na tendence, které jsme v ní sledovali. Uchovávají onen výše zmíněný akcent na subjektivní přístup k zvoleným tématům, stejně jako jsou neseny snahou aktualizovat v souvislostech moderní doby historická témata. To postihujeme v knize, která pokračuje v oživování rodových tradic: „*Polní maršálek kníže Schwarzenberg - Vítěz u Lipska*“ /1964/ a v knize „*O Svatováclavské koruně a českých insigniích*“ /1960/.

V roce 1958 vyšla v Mnichově jeho kniha „*Orel a drak*“ s podtitulem „*Myšlenka o světovládě*“. Právě podtitul nás nenechává na pochybách, že i tentokrát jádro podnětu ke knize leželo v nedávné době Hitlerovy okupace Československa a jeho touhy po světovládě. Sám autor naznačil, že počátky této práce spadají do roku 1943. Na rozsáhlém odborném pozadí tu opět osobitě prezentuje tentokrát široké historické plochy od starověkého

Egypta a Mezopotámie až po novou dobu. Vedle zřetele k politické, ideové i kulturní situaci mezi Slovany mohl tu dr. Schwarzenberg uplatnit i svůj zájem o řecko - byzantskou tradici v Evropě. Z jiných jeho prací, které nám připomenou šíři jeho účasti na soudobých studiích jsou jeho historické partie v knihách věnovaných v Rakousku románskému a gotickému umění v Čechách /1977, 1969/. A konečně, odborníci ocení i publikaci „*Katalog charvatských, polských a českých rukopisů v Rakouské Národní knihovně*“ /1972/, práci, která sice stojí na okraji jeho vlastního zájmu, ale není vzdálena jeho historickému zájmu a znalosti období.

Prof. J. Pekař, který napsal úvod ke knize dr. K. Schwarzenberga o „*Lancknechtu Bedřichu Schwarzenbergovi*“, tam řekl o této postavě dějin: je to „*aristokrat naplněný pýchou nad vzestupem rodu na nejvyšší místa společnosti, ale upírající šlechtici význam, netkví-li kořeny svými v národě a nemá-li vlastnosti kavalíra, hrdinného rytíře.*“

Čteme-li práce dr. K. Schwarzenberga a uvažujeme-li o jeho zájmech, myšlenkách i postojích, nemůžeme nevidět kontinuitu a další transformaci koncepce šlechtice - reprezentanta šlechtictví rodu, ale zároveň i šlechtictví ducha, jako zjišťoval Pekař v 19. stol. A můžeme interpretovat ve vztahu k dr. K. Schwarzenbergovi i další část Pekařovy charakteristiky: „*autoritu koruny /tj. státu/ cti jen potud, pokud je založena na právu, posvěceném dějinami, a věrna mravním závazkům.*“

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

ANATOMIE JEDNÉ „VLASTIZRADY“

Chicagský Nedělní Hlasatel otiskl dne 2.3.1986 článek pana Jana Kuncíře „*Anatomie jedné velezrady*“. Kromě snůšky hrubých a urážlivých útoků na Radu svobodného Československa a na Polskou vládu (v exilu) a na její představitele, bývalého presidenta Edwarda Raczynského a současného presidenta Kazimierze Sabbata, hlavním terčem Kuncířova článku je útok na Československo - polské prohlášení, podepsané v Londýně 16.1.1986 Radou svobodného Československa a Polskou vládou (v exilu). O tomto prohlášení Jan Kuncíř píše, že zástupci Rady svobodného Československa Mojmir Povolný a Rudolf Fraštacký v Londýně podepsali dohodu o československo - polské konfederaci, že nevzali přitom „*do úvahy československou ústavu a vůli československého lidu*“ a že „*v exilu nikdo není oprávněn vyjednávat a podepisovat za naši vlast jakékoliv další změny hranic Československé republiky. Nikdo není oprávněn naši okupovanou vlast kamkoliv začleňovat, přechleňovat a přesunovat její historické hranice jako nějakou zábavnou hru.*“ Z toho důvodu prohlásil Kuncíř, že „*podpisy těchto vyslanců ze dne 16. ledna 1986 jsou podpisy zrádců.*“

Jan Kuncíř buď neumí číst nebo nerozumí psanému textu, nebo co čte, zlomyslně překrucuje. Československo - polské prohlášení podepsané Radou svobodného Československa a Polskou vládou (v exilu) v Londýně 16.1.1986 praví výslovně:

„*Jestliže se máme přiblížit ke splnění svého cíle, ani v Československu ani v Polsku ani v exilu nemůžeme postupovat izolovaně jeden od druhého a od ostatních komunisty ovládaných národů střední a východní Evropy. Jsme rozhodnuti sjednotit své síly k zápasu, který leží před námi, neboť sdílíme tutéž tužbu a jsme přesvědčeni, že v naší jednotě je naše síla a leží naše naděje. Uznávající, že konečné rozhodnutí o ústrojí našich vzájemných vztahů patří našim svobodně učiněným, jsme rozhodnuti položit základy k nové střední a východní Evropě, spravované demokratickými vládami a odhodlané k integraci svých členských států v novém*

společenství národů, inspirovaném cíli a zásadami československo - polského prohlášení z 16. ledna 1986.“

Spolupráce s polským exilem a ostatními exily z komunistických zemí střední a východní Evropy a oddanost ideji evropské jednoty jsou ovšem zásadními body politického programu Rady svobodného Československa a jsou známy československému domovu stejně jako československému exilu a našim zahraničním přátelům. K této „*velezradě*“ se Rada svobodného Československa hrdě hlásí. Litujeme pana Kuncíře, že si s touto otázkou neví rady a nedovede se s ní vypořádat jinak než osočováním Rady svobodného Československa.

Pravda Vás osvobodí - odpověď dr. Kalvodovi

V článku pod titulem „*Pravda Vás osvobodí*“, uveřejněném v Nedělním Hlasateli 16. března t.r., napadl a nepravdivě obvinil Dr. Josef Kalvoda člena předsednictva RSC a jejího pokladníka Dr. Bohumíra Bunžu, že po únorém převratu byl členem t.zv. obrozené lidové strany Josefa Plojgara, a že tehdy jednal a mluvil jinak než mluví teď. Dr. Bunža se obrátil na předsednictvo RSC se žádostí, aby uveřejnilo toto prohlášení:

xxx

Dr. Mojmir Povolný, předseda výkonného výboru RSC odpověděl jménem Rady kriticky na projev Zdeňka Šedivého, ředitele československé stanice Radia Svobodná Evropa, který Šedivý pronesl na oslavě 28. října dne 25. října v Mnichově, a v němž mimo jiné uvedl, že v Radě svobodného Československa jsou dosud členové pouňorových akčních výborů. Dr. Povolný ve své odpovědi odmítl toto tvrzení Šedivého jako nepravdivé. Dr. Josef Kalvoda však reagoval na toto odmítnutí Dr. Povolného článkem shora uvedeným, v němž se soustředil na mou osobu a tvrdí, že jsem po únoru patřil do klubu poslanců zakřivené /obrozené/ lidové strany, vedené Petrem a Plojharem a pilně kolaboroval s pouňorovým režimem. To je vyložená lež. Po únoru jsem byl zařazen ještě s několika jinými poslanci strany mezi „*nespoléhlivé - ve vyšetřování*“ a přemístěn v parlamentě do posledních

lavic. Byl tam se mnou také Dr. Rozehnal, Dr. Klimek, Brukner a jiní. Může to potvrdit Dr. Pecháček, který mne tam viděl. Nikdy jsem nebyl členem Plojharovy lidové strany a také se ani Petr ani Plojhar o mne nezajímali a se mnou nemluvíli.

Nevím, kdo byl pan Kalvoda doma, nikdy jsem o něm neslyšel, tím méně o jeho činnosti; také nevím kdy a jak odešel z domova, či sám nebo s rodinou. Ani mne to konečně nezajímá. Dr. Kalvodu však zajímá, kdy jsem odešel já do exilu. Píše, že sice to neví, že to bylo asi koncem dubna, ale současně tvrdí, že ještě 28. dubna jsem byl členem Plojharovy lidové strany. Tak, aby bylo Dr. Kalvodovi jasno a mohl si doplnit a opravit svůj kádrový záznam o mne, uvádím, že jsem odešel z Prahy 9. dubna 1948 spolu s Ing. Štěpánem Bendou a mým bratrem Františkem a po velmi dramatické a nebezpečné cestě jsme se dostali do Furth im Walde v západním Německu 11. dubna. Již od druhé poloviny března jsem se skrýval v Praze, protože mi manželka vzkázala, že se na mne komunisti připravují a také jsem dostal aviso od svého bývalého kolegy u zemské prokuratury v Brně, že na mne bude vydán zatykač. Hledal jsem horečně cestu ven a ani jsem neměl čas a možnost vzít s sebou rodinu, ženu a dvě děti. Cestu pak našel Ing. Benda a sice prostřednictvím poslance Bruknera, který ji měl použít, ale rozmyslel si to a zůstal doma. Zlobu a mstu komunistu po mém odchodu odnášela pak moje rodina a strýc, vyškovský kanovník Bohumír Bunža. Žena byla nasazena na práce v lese a prodělala nekonečnou řadu ponižujících výslechů a ústrků. Moje děti nesměly studovat. Strýc byl v říjnu 1948 zatčen a zemřel ve vězeňské nemocnici na Pankráci. Já jsem pak byl spolu s Ing. Bendou a profesory Buškem a Kovárnou v prvním politickém procesu souzen v nepřítomnosti a byli jsme odsouzeni všichni k trestu smrti. Po celou dobu svého exilu jsem se snažil dostat svou rodinu za mnou, ale všechny pokusy selhaly. Až teprve v září 1967, tedy po 19ti letech, se manželce, dceři a jejímu pozdějšímu manželovi, Mojmiru Otýpkovi, podařilo po dlouhé a strastiplné

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in. Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60548
PHONE: 442-5700

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

cestě přes Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a Jugoslávii, se dostat za mnou do Itálie. Syn, který šel jinou cestou, byl na hranicích chycen a uvězněn. Díky Pražskému jaru odseděl si jen 7 měsíců v kriminále. Pak se též dostal za námi i se svou manželkou. Tak po 19ti letech násilného odloučení, po oboustranných strastech byla a je zase celá rodina pohromadě. To je velmi zkrácená historie mého útěku a mé rodiny.

Dr. Kalvoda také píše /už po druhé, protože stejnou nepravdu a pod stejným titulem už napsal v r. 1983 do Našich Hlasů, vycházejících v Torontě/, že si neprávem osvojuji zásluhu, že jsem s Dr. Rozehnalem v imunitním výboru bojoval a hlasoval proti vydání poslanců slovenské demokratické strany, Kempného a Bugára, protože jsem se zdržel hlasování. Já jsem nebyl členem imunitního výboru, jen v tomto případě jsem v imunitním výboru zastupoval poslance Bruknera. Rudé Právo tehdy napsalo /a na to se odvolává Dr. Kalvoda/, že jedině Brukner hlasoval proti vydání, ostatní poslanci lidové strany prý se zdrželi hlasování. Podle toho pak i Dr. Rozehnal /jehož si Dr. Kalvoda jinak váží, jak píše, protože vystoupil z Rady/, měl se zdržet hlasování. Tato zpráva v Rudém Právu neodpovídala pravdě a také vedení strany proti tomu protestovalo. Ovšem Rudé Právo opravu neuveřejnilo. Pravda je, že jsme oba, Rozehnal i já, hlasovali v imunitním výboru, tak také v plénu sněmovny proti vydání obou slovenských poslanců a také všichni poslanci demokratické a lidové strany. Hned po prvním útoku Dr. Kalvody v r. 1983 jsem se obrátil na tehdy ještě žijícího bývalého předsedu imunitního výboru Dr. Vojtěcha Vagačského a ten mi napsal, že si na případ Kempného a Bugára dobře pamatuje. Píše ve svém dopise ze dne 14. listopadu 1983: „Debata byla velmi vzrušená. Došlo k hlasování a vše-

tcí přítomní členovia čl. strany lidové na čele s Dr. Rozehnalem hlasovali proti vydání.“ Také Dr. Adolf Klimek, gen. tajemník čl. strany lidové, mi to potvrdil dopisem z 21. ledna 1984. Píše: „Vedoucí orgány strany lidové zaujaly v záležitosti Kempného a Bugára jasné a nekompromisní stanovisko ve prospěch obou jmenovaných a proti jejich vydání. O tomto stanovisku a rozhodnutí vedení strany byli všichni poslanci lidové strany vyrozuměni a podle toho také jak v příslušných výborech, tak i v plénu poslanecké sněmovny postupovali a hlasovali.“

Dr. Kalvoda mi též předhazuje, že jsem neodsoudil lidové soudnictví a ve své řeči v Prozatímním národním shromáždění dne 22. ledna 1946 jen jsem zdůrazňoval, aby soudy soudily na základě vůle lidu, vyjádřené v zákonech.

Že vůle lidu v tu dobu byla, aby váleční zločinci a kolaboranti byli potrestáni, nebylo pochyby. Že se to v mnoha případech zvrátilo v tvrdé a nepřiměřené tresty a nespravedlnosti, bylo vinou komunistické zvěle a ulice, která tlačila a ovlivňovala rozhodnutí soudů a lidových orgánů.

Kdyby však měl Dr. Kalvoda zájem a dobrou vůli, mohl si též z parlamentních záznamů zjistit, že na základě nesčetných stížností proti zvěli policie a nelidského způsobu jak bylo nakládáno s odsunovanými občany německé národnosti, jsme spolu s nár. socialisty, slovenskými demokraty a soc. demokraty prosadili v bezpečnostním výboru ustavení subkomise, jíž jsem byl předsedou, aby vyšetřila nezákonný postup policie a surovosti na odsunovaných Němcích. Subkomise /jejíž členem byl též Ota Hora/, vyslechla řadu obviněných a svědků a z jejího příkazu bylo několik členů revolučních gard a důstojníků t.zv. Svobodovy armády vzato

do vazby. Proti všem bylo zavedeno trestní řízení, ovšem po komunistickém puči byli všichni propuštěni.

Takové jsou skutečnosti, Dr. Kalvodo! Pravda Vás osvobodí!

Dr. Bohumír Bunža
New York, 3. dubna 1986

***

Československo - polské prohlášení v Congressional Record

Congressional Record, úřední list Kongresu Spojených států, uveřejnil dne 11.3.1986 na str. E 714 plné znění Československo - polského prohlášení, podepsaného v Londýně dne 16. ledna 1986, s následujícím úvodem člena Domu reprezentantů Toby Rotha: „Mr. Speaker, moji českoslovenští a polští přátelé v exilu, zástupci Rady svobodného Československa a Polské vlády (v exilu) nedávno v Londýně podepsali společné Československo - polské prohlášení. V tomto prohlášení obě strany si připomínají československo - polskou dohodu o konfederaci mezi Československem a Polskem, podepsanou za 2. světové války v Londýně. Toto prohlášení je obnoveným výrazem závazků, které na sebe českoslovenští a polští exulanti berou ve věci svobody, demokracie, suverenní nezávislosti a spolupráce všech národů střední a východní Evropy. Vláda a Kongres Spojených států byly vždy neochvějnými zastánci této kauzy středoevropských a východoevropských národů.“

Nový prezident Polské vlády v exilu

Dne 8. dubna 1986 byl v paláci Polské exilní vlády v Londýně nastolen nový prezident. Je jím bývalý ministerský předseda Kazimierz Sabbat. Ve své odstupující řeči dosavadní prezident Edward Raczynski vyzvedl zásluhy bývalého premiéra a zdůvodnil proč jej vybral za svého zástupce. Zdůraznil jeho diplomatické schopnosti, houževnatost, pracovní píli, sílu a elán tolik důležité pro zastávání tak těžké funkce v exilu. Nový prezident Kazimierz Sabbat pak složil předepsanou přísahu na ústavu z 8.3.1921, kterou se slavnostně zavázal dodržovat a sloužit Polsku.

Ve své nástupní řeči připomněl celoživotní dílo hraběte Raczynskiho a jeho obětavou práci pro svobodu Polska zejména za války ve funkci ministra zahraničí a pak po celá dlouhá léta exilu. Sám za sebe rozvedl úkoly, které před nás dnešní doba staví. Přihlásil se cílevědomě k programu spolupráce s ostatními zeměmi ve střední Evropě. Všem přítomným také vyjádřil zároveň své nejhlubší přesvědčení, že není „Polsko v exilu“ a „Polsko doma“, ale že je jen jedno Polsko společných cílů Poláků doma a v exilu, které je skutečně Polskem.

V jeho nové funkci presidenta pak pozdravil Sabbata, prof. Dr. Edward Szepanik, který zároveň přebírá funkci minis-

terského předsedy.

Za ním následovali nejdůležitější ministři a po nich zástupci polských organizací z celého světa.

Za hosty z jiných národností pozdravila jak odstupujícího tak nového presidenta Lady Bennett, která zastupovala svého manžela poslance Evropského parlamentu Lorda Bennetta. Pak následovaly pozdravy všech exilových organizací, z nichž jedna z nejvícejších byla delegace ukrajinská. Pro československý exil - může být zajímavé, že za Radu svobodného Československa promluvil prof. Dr. Velínský poté, když mu své místo přenechal rev. Dr. J. Lang, S.J.

Po slavnostních projevech a ceremonielu setrvali přítomní v přátelských rozhovorech. Pro účastníky byl také vystaven vzácný originál Polské ústavy z roku 1921, který má pohnutý osud a zajímavé cesty, které od svého zrodu prodělal.

Slavnostní chvíle nám připomněla, že moudří politici vybírají své nástupce včas. V hraběti Raczynskim ztrácíme velkého přítele Československa, a osobního přítele mnoha našich politiků, zejména Jana Masaryka. To ovšem nikterak neznamena, že by měl prezident Sabbat menší zájem o čl.-polskou spolupráci.

Přejeme mu tedy hodně sil a zdraví do nastávajících zápasů o svobodu národů ve středoevropském prostoru.

ITIS-Londýn 9.4.1986

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A PROJEV SOUSTRASTI

Československá národní rada americká v zármutku oznamuje svým členům, přátelům a celé naší národní větvi, že z našeho středu 22. dubna 1986 odešel po krátké, vážné nemoci

Dr. JAN MIČKA,

bývalý dlouholetý člen předsednictva ČSNRA, významný pracovník, odměněný za svou vědeckou činnost uznáním a vyznamenáními Spojených států, člen mnoha vědecko - odborných a národních organizací.

V naší mysli a srdcích zanechává vzpomínku na člověka vzácného, uvědomělého a obětavého národního pracovníka, věrného vlastence, vynikajícího odborníka, který lásku k národu a k člověku po celý život dokazoval oddanou prací a ochotným podáním vždy spolehlivě pomocné, přátelské ruky.

Pohřeb se konal v pátek v 10:00 hod. dopoledne z obřadní síně pohřebního ústavu Švec a synové v Berwynu.

Pozůstalé paní Miladě a celé rodině vyslovujeme hluboce prociťenou soustrast.

Vlasta Vrázová   Dr. Leopold Rozbořil
tajemnice   předseda

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organisueme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

T.G.Masaryk:

Opravdová láska k národu je věc velmi krásná, u slušného a čestného člověka rozumí se sama sebou: proto o ní mnoho nemluví, tak jako slušný muž nevytrubuje do světa svou lásku k ženě, k rodině a tak dále. Pravá láska chrání, přináší oběti - a hlavně pracuje.

T.B.Hlubuček:

„Žertovné nehody na českém divadle“

Při psaní vzpomínek na žertovné příhody a nehody na jevišti Ochotnického divadla v Cedar Rapids, vzpomněl jsem si ještě na jedno opravdu vážné drama zvané „Rozvod“. Stěžejní role měli zesnulý John Cimburek a Štěpánka Mášová. Prokopova síň byla jako vždy zaplněna do posledního místečka a obecenstvo právem očekávalo dobrou souhru. Zmíněná dvojice prožívala vážné nesnáze v manželství, které vyvrcholily výhrůžkou manžela, že není jiného východiska nežli rozvod. Manželka, zdrcená tvrdými slovy manželovými omdlela a zhroutila se v bolesti k zemi. - Manžel to neočekával, a protože měl ve svém srdci stále jiskru lásky ku své ženě, rozběhl se k ní s úmyslem vzít ji do náruče a odnést na pohovku. Režisér během zkoušek chtěl tuto vážnou scénu dobře vyzkoušet, ale Cimburek mávnutím ruky to zamítl se slovy - „Jen se nestarejte, já to mám v hlavě do detailu nacvičené.“ - Bohužel, to dopadlo docela jinak. Když se pokoušel zvednout omdlelou manželku do náruče, shledal ku svému překvapení, že váží více nežli se domníval. Prostě to nešlo, ač ji převracel z jedné strany na druhou. Nemáje jiné cesty a s rostoucím hlasem náповědy v budouce, aby si pospíšil a nezdržoval scénu, manžel dotáhl omdlelou za nohy k pohovce a tam s vypjetím všech sil a za pochopitelného řehotu obecenstva ji na pohovku takřka hodil. - Dalo se očekávat, že po divadle během schůze bude znovu zdůrazněno, že zkoušky, které divadlu předcházejí, musí být za každou cenu dobře propracovány tak, aby k nehodám tohoto druhu nedošlo. Cimburek, který během své ochotnické kariéry vytvořil celou řadu výrazných postav z českého života, dlouho pak nechtěl slyšet o „Rozvodu“. Předěšlé vzpomínky na české divadlo v Hlasu národa měly příznivou odezvu, protože několik bývalých ochotníků se mi již ozvalo telefonicky či písemně.

Ochotnické kroužky hrály po desetiletí důležitou roli v kulturním životě našich krajanů i v celé řadě jiných osad mimo Cedar Rapids jako ku příkladu v Omaze, Saint Louis a ovšem nejvíce v Chicagu a v Baltimore. Tam se krajanům - ochotníkům podařilo uvést na scénu nepřehlednou řadu vynikajících veseloher, činoher, historických her, dramát i zpěvoher.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Návrat nežádoucí.

Není v tom přehánění tvrdit, že bez balíků potravin, které vězeň Trochta mohl nyní dostávat z Prahy a ze svého rodiště Francovy Lhoty, bylo by bývalo jeho přežití nemyšlitelné. Způsob života, vyhražený politickým a režimem nebezpečným vězňům v táboře Mauthausen, dával naději tak na nejvýš na pět až šest měsíců života pozemského.

Kdo měl u svého jména zkratku »R.U.« (Rückkehr ungewünscht = návrat nežádoucí), měl vědět, že není v táboře, aby si něco odpykával, ale aby tam byl zlikvidován. Mimo Židů patřili do této kategorie hlavně političtí a ideologičtí odpůrci režimu. Vězeň Trochta měl čest patřit mezi ně. I jeho jméno bylo označeno: »R.U.«

Dovolení mít korespondenci a dostávat balíky mohlo sice naklonit dozorce k mírnějšímu zacházení s vězňem, ale z kategorie »R.U.« jej nevyňalo. Vězeň »R.U.« neměl právo na lehčí práce. Jeho život se pomalu ztravoval a obvykle během půl roku ukončil v kamenolomu. Proti všem táborovým zvyklostem vězeň Trochta to vydržel víc jak šest měsíců; téměř celý jeden rok.

Jak později Dr. Trochta sám přiznal, a jak možno sledovat v zachovalé vězeňské korespondenci, byly to balíky potravin, které ho zachránily. »Ty balíky mne zachránily«, řekl Dr. Trochta po válce. »Byl jsem tak udušený a vyčerpaný, že kdyby se mne někdo zeptal, jak se jmenuješ, tak bych ani nevěděl, jak odpovědět ... Když přišel balík, první po čem jsem sáhl, byla cibule. Když jsem ji snědl, už jsem zase věděl, že su Štěpán Trochta.«

V dopise, poslaném Trochtou řediteli salesiánského ústavu v Praze dne 15. října 1942, byl přiložen i cyklostylovaný list správy tábora, kde byly vyjmenovány podmínky pro dopisování a posílání balíků: jen dva dopisy nebo lístky za měsíc a nanejvýš 15 řádků; v balících zakázán alkohol a zbraně; z prádla se může poslat: 2 kusy spodního prádla, jeden pulover, jedny ponožky a rukavice.

Vyčerpaný a nemocný vězeň Trochta musel prožívat již koncem roku 1942 své kritické chvíle. V dopise z 8. prosince 1942, v němž děkuje za zboží, je jeho rukopis nejhorší ze všech dopisů. Prozrazuje jeho vyčerpanost a nemoc. V některých místech je rukopis dokonce nečitelný. Trochta v něm prosí naléhavě o modlitby a odporoučí se v důvěře Panně Marii.

Než se ale jeho situace zlepší, vězeň Trochta se bude muset napít ještě hlouběji z trpkého kalicha utrpení.

Na cestě do krematoria.

Vězeň, jehož návrat byl označen jako nežádoucí, byl pokřtěn od českých spoluvězňů na jméno »MUKL«: »muž určený k likvidaci.« Tím vězeň Trochta zůstal i nadále. Je možné, že byl určený k likvidaci i celý »Block 13«, v jehož »Stube A« měl přespávat svých posledních šest měsíců vězeň č. 12791; číslo, jež vězni Trochtovi bylo dáno na cestu do nového života.

Muselo se to stát asi někdy zjara nebo začátkem léta 1943. Některému z velitelů tábora, odpovědnému za plnění vyhlazovacího plánu, jevila se asi vyhublá postava vězně Trochty po víc jak šestiměsíční přípravě zralou pro pec krematoria.

Naskytl se k tomu právě ušlechtilá příležitost. Jednoho rána bylo vyvoláno při nástupu sedm Židů a vězeň Trochta. Měli vynášet kádě táborových záchodů. Osm vyvolaných vězňů bylo rozděleno do dvou čtveřic. Každá z nich vynášela nahoru přeplněnou káď na tyčích, které se držely na ramenou. Aby bylo zadostučiněno spravedlnosti a při výstupu nebyli vždy polévání přírodní »kolínskou« jen ti vzadu, museli se vězni střídali. Kádě s vonným obsahem se nakládaly na vůz. Ten vůz musel i vězni táhnout dále až k místu, kde se kádě vylévaly.

Cesta, po které bylo nutno vůz táhnout, nebyla asfaltovaná silnice. Terén byl sypký a ujížděl pod nohama. Všich-

ni byli důkladně političtí obsahem naložených kádí. Kola vozu nezabírala. Esesman, který celou činnost vězňů doprovázel, zařval na Trochta; »Žide, tlačit!« - Vězeň Trochta neměl žlutou hvězdu, kterou Židé museli nosit, a nepočítal, že podobné oslovení patří jemu. Zaváhal poslechnout. V tom prásk! Vězeň Trochta ucítil bolest v ruce. Skočil a chytil se kola vozu. Zase prásk! A nová bolest v noze. Esesman po něm střílel.

Trochta měl vždy hbitý postřeh a okamžité reakce. Bleskově postřehl vážnost situace a, veden pudem sebezáchovy, svalil se na zem a zůstal nehybně ležet s přivřenými víčky. Dvě minuty ticha, v nichž se rozhodovalo o životě a smrti. Rozhodnutí esesmana vyznělo pozitivně: »Hodte ho na káru!« Dvoukolák, který jel kolem s mrtvými do krematoria, dostal o jeden kus víc.

Cestou postřelený Trochta omdlel. Když se probudil, bylo kolem dokola hrobové ticho. Kde je? Kde se nachází? Co se stalo? Pomalu si uvědomoval nezvyklou situaci. Ležel na vozíku blízko krematoria, sám živý mezi mrtvými. Proč pohřební vůz nedojel na místo určení? Asi zahušely sirény na večerní nástup a všichni museli hned všeho nechat a nemohli už vyklopit obsah káry oknem do krematoria.

Když si Trochta vše uvědomil, utrhnul kus nohavice jednomu zesnulému a obvázal si zakrvácenou nohu. Slezl s káry a doplížil se do ošetřovny. Vrátka mezi krematoriem a koncentrákem zůstala na štěstí pootevřena. U ošetřovny zahlédl někoho v bílém plášti. Byl to vězeň-lékař, Jihoslovan. »Jsem katolický kněz«, obrátil se na něj s křesťanskou důvěrou kulhající Trochta. »Mám úraz, pomozte mi!«

Úraz při práci a postřelení byly ovšem dvě věci rozlišné; znamenaly pro lékaře velké riziko. Jihoslovan Trochtovi, členu bratrského slovanského národa, ale skutečně pomohl. Vyoperoval mu náboje z nohy a z ruky, a poskytl první nutné ošetření. A tak vězeň Trochta život sobě zachránil.

Modlitba umírajícího nebyla účinná.

Bůh, který řídí osudy svých tvorů, pořádá prý občas na zemi divadelní hry k pobavení a vytržení svých nebešťanů. Ti pak s napětím lidské hystorky sledují a na nich berou účast, asi jako my na policejním filmu. Není totiž teologicky stoprocentně jisto, zda všichni svatí a andělé v nebi vědí už napřed, jak vše dopadne. Je-li tato představitost dost výstižná, osudy vězně Štěpána Trochty (a celý jeho život) by mohly tvořit výborný námět k podobnému literárnímu druhu.

Život vězně Trochty byl zachráněn. Byl zde ale ještě jiný problém. Na block č. 13 se vězeň Trochta už vrátit nemohl. »Byl zemřel«; tak zněl mezi vězni tábora překlad úředního ověření smrti u čísla 12791. A ve »zmrtevých vzkříšení« velitelství lágru nevěřilo.

Než co se nestalo! Božský režisér změnil na jevišti scénu. Noc přespal zraněný Trochta v ošetřovně, dovolil-li mu to ovšem jeho nervový systém a bolest na ruce a na noze. Na druhý den onen šlechetný jihoslovanský lékař, - jehož jméno se nám nezachovalo, ale jehož památce budíž věčná čest, - oznámil případ svému příteli, s jehož pomocí doufal najít nějaké řešení.

Byl to jeden vězeň-kněz, německé národnosti, který si odpykával svoje ideologické přestupky a nevhodnou kazatelskou horlivost na vrátnici tábora, kde se zapisovala jména příchozích z nových transportů. Tak se stalo, že vězeň Trochta byl zapsán s novým příjmením vězňů sice pod svým jménem, ale bez označení: »R.U.« A to bylo snad nejdůležitějším výsledkem jeho »zemření«. A tak nově přibylý vězeň Trochta byl přidělen pod novým číslem na »Block č. 9. Stube B.« - Jak vidět, i to se ve vyhlazovacím táboře Mauthausenu mohlo stát.

Tím dobrodružství Trochtovy změněné existence není ještě vyčerpano. Nedlouho na to tlačil Trochta s ostatními vězni vůz ven z tábora. A tu hle, kde se vzal, tu se vzal, zvěřil Trochtu esesman, který jej postřelil. Snad vězeň Trochta ještě trochu kulhal a jeho podoba se zaryla příliš hluboko do paměti bdělého dozorce, který jej znal od těch kádí jako »R.U.«, to je kandidáta na krematorium.

Esesman neřekl ani slova, jen: »Ty, pojď sem!«, a ukázal na Trochta. Ten pochopil hned, oč jde. Esesman jej odvedl od skupiny a poručil mu připravit v široké bečce chlorové vápno, které sloužilo k dezinfekci. Jakmile se vězeň Trochta sehnul, udeřil jej dozorce lopatou do zad a shodil do vápna. Nohou mu stoupl na krk a chtěl ho tam

udusit.

Situace byla opět velmi kritická. Trochta pochopil, že mu zbývá jen pár minut života. Začal se se vši upřímností modlit modlitby umírajících a odporučovat svou nesmrtelnou duši Stvořiteli. Bez oddechnutí se v tekutém vápně dlouho nevydrží. Když už se dusil, chtěl se ještě jednou nadýchnout čerstvého vzduchu. Otočil nečekaně a prudce hlavou. Esesmanovi při tom sklouzla noha a spadl sám do kádě.

Nyní nastala situace ještě dramatictější. Namočený dozorce se rozzuřil. Popadl lopatu a mlátil Trochtu hlava nehlava. A byl by jej možná i dotloukl. Vtom se však spustil křik. Ze skupiny, která byla venku z tábora, utekli dva vězni. Proto dozorce, který byl za ně odpovědný a bavil se zatím s vězněm Trochtou, musil za svou první povinností: honit uprchlíky. Tak si aspoň uvědomil, že »napřed povinnost, potom zábava.«

Vězeň Trochta odešel co nejrychleji z jeviště a uchýlil se opět do nemocnice. Nebešťané na nebesích ke zdařenému recitaci jistě tleskali, avšak přípravy na přijetí duše Trochtovy musely být odloženy. A stane se tak ještě vícekrát.

(Pokračování přístě)

STATEMENT BY DEPUTY PRESS SECRETARY PETER ROUSSEL

The President has taken note of General Secretary Gorbachev's speech on Soviet television today.

The United States has repeatedly made it clear that the practical step now needed in the area of nuclear testing limitations is to enhance mutual confidence in the ability of the two sides to verify existing agreements, in particular the unratified Threshold Test Ban Treaty and the Peaceful Nuclear Explosions Treaty. The President has made a series of concrete proposals to the Soviet Union in this regard, most recently on March 14. In this initiative, the President invited Mr. Gorbachev to send Soviet experts to the US to examine our new CORTEX verification system and to observe a US nuclear test in mid-April at our Nevada Test Site. The President made it clear that if this meeting leads to an agreement on verification, incorporating CORTEX, which meets our concerns, he is prepared to move forward toward ratification of these two treaties. This proposal is still valid and we expect the Soviet Union to respond to it seriously - as we have responded to all Soviet proposals.

As far as a nuclear testing moratorium is concerned, the U.S. position has not changed. From the time that the Soviets announced their moratorium last year, we made clear why a moratorium is not in the security interests of the US, our friends and allies. The US has learned through experience that moratoria cannot be counted on

to lead to the enhanced security desired. While the total elimination of nuclear weapons remains an ultimate goal, nuclear weapons remain needed to deter aggression and secure the peace. As long as this is the case, a moderate level of nuclear testing is needed to ensure the continued reliability, safety and effectiveness of our nuclear deterrent.

Regarding a meeting between the President and General Secretary Gorbachev, the two agreed at Geneva „to meet again in the nearest future,” and the General Secretary accepted the President's invitation to come to the United States in 1986. In December, the President indicated to the General Secretary which dates would be most convenient for this meeting. No reply has yet been received regarding this suggestion. Nevertheless, the President is confident that the General Secretary takes his agreement seriously and that he will respond in due course.

In the President's view, meetings at the highest level should deal with the entire range of important issues between our two countries. Nuclear testing is one of them - but only one, and it is an issue which is directly related to others such as the need - which we see as the highest priority - to reduce the levels of existing nuclear arms and to establish effective verification procedures. If the Soviet Union desires to make serious progress on the question of nuclear testing limitation, it should accept the President's longstanding proposal that we have our experts meet, and should respond positively to the President's most recent offer.

Wallenberg a concern for „whole free world”

By Jeff Rosen

TORONTO -

Forty-one years after his disappearance, former Swedish diplomat Raoul Wallenberg continues to serve as a symbol of the fight for human rights, says an associate of the war hero.

„Raoul Wallenberg is not just the concern of the Swedes and the Jewish people, but of the whole free world,” said former Swedish ambassador to Canada Per Anger at a recent reception which paid tribute to Wallenberg.

Winding up a nationwide tour marking the 41st anniversary of Wallenberg's disappearance, Anger told. The CJN that he was well received wherever he spoke and received a positive response to Wallenberg's plight.

At the Toronto reception, sponsored by the City of North York, Beth David B'nai Israel Beth Am Synagogue, Empire Forest Hill and Wallenberg Lodges of B'nai B'rith Canada and the League for Human Rights of B'nai B'rith Canada, Anger painted a verbal picture of Wallenberg - who was named Canada's first honorary citizen last month and Israel's on Jan. 16 - and described how his friend helped save over 100,000 Hungarian Jews from Nazi death camps.

„Wallenberg didn't give the impression of being a superman or a hero,” said Anger, who worked with Wallenberg in Budapest as an attache in the Swedish embassy. „He was more of an intellectual-looking person, like a professor, was soft speaking and an idealist.”

Anger said his colleague was a good actor and took „great joy” in imitating people. These talents served Wallenberg well when he had to transform himself into an aggressive person who „yelled, threatened and bribed” the Germans to save as many Jews as possible, said Anger.

He recalled that when the Nazis marched into Hungary in March 1944, the Swedish embassy was suddenly faced with a new situation of saving people from another nationality as Jews cried out for help.

While initially saving a couple hundred from the Nazis, Anger said there was only so much they could do and so a request for help was sent to Sweden. This coincided with a request with a request from the World Jewish Congress to send a special Swedish diplomat to Budapest.

Anger said that when Wallenberg arrived in July 1944, he immediately took up the work

begun by the Swedish embassy of distributing protective passports to Hungarian Jews.

Receiving approval from the Hungarian government to hand out 5,000 Swedish passports, Anger said three times that amount was initially printed and distributed to the Jewish community which had dwindled to 200,000 from 800,000 after the Nazis invaded Hungary.

When Wallenberg saw he couldn't do everything himself, Anger said he brought 400 Jewish volunteers into the embassy as employees thereby saving their lives.

What was really „miraculous” about Wallenberg though, Anger said, was the way he saved people. Going into railway cars and death marches, Wallenberg pulled people out and demanded their immediate release.

He attributed the power Wallenberg had over the Germans to his forceful personality and diplomatic status which the Germans respected.

Recalling one incident told to him by a Montreal doctor who was a student during the war. Anger said the man was in a sealed cattle car when the door was suddenly forced open.

„The German took out his gun, pointed it at the students and said ‚if anyone tries to get out who doesn't have a Swedish passport or has a forged passport, I'll kill him’. The student said it was the most difficult time in his life as he had a false passport, but knowing what lay ahead if he remained on the train, lined up with other students.

When he got to Wallenberg, the student said ‚I have a forged passport.’ Wallenberg looked up and said ‚I saw you yesterday and gave you a passport and sent him to freedom.”

„That's how he saved one life,” Anger stated.

As the war was coming to an end and Budapest had become a battlefield, Anger said he urged Wallenberg to take extreme caution. However Wallenberg told him, „I can't return to Sweden without knowing I have done everything possible to save as many people as I can.”

Anger said he last saw Wallenberg on Jan. 10, 1945, seven days before his arrest by the Soviet military on a suspicion of spying for the Americans. Since then, Anger said, he has met many people who were saved by Wallenberg's mere presence.

„He became the only hope for the Hungarian Jews. He gave them back their dignity and self-

respect at a time when the outside world did next to nothing to help.”

While the Soviet government at first denied arresting Wallenberg and later reported he died in prison, Anger said his friend has the mental and physical strength to survive this long in prison and expressed hope that 1986 would be a „decisive year” for Wallenberg's release.

Anger was preceded to the podium by Charles Chaplin, chairman of the reception, and North York Mayor Mel Lastman, both of whom urged pressure on the Canadian government to press the Soviet Union for Wallenberg's release.

„Anger and Wallenberg risked everything to save the lives of over 100,000 men, women and children who were destined to be murdered in the Nazi death camps,” said Lastman, who presented Anger with a medallion of honorary citizenship and a key to the city (North York). „They took the risk without a thought for their own safety. These two men are heroes in every sense of the word.”

M. Kwinter, minister of consumer and commercial relations, brought greetings from the government of Ontario and read a telegram from Ontario Premier David Peterson.

Quoting from the telegram, Kwinter said, „Now and then there bursts upon the world scene and individual whose courage and determination in the face of overwhelming odds inspires a deep respect and admiration of all peace loving people. Willing to risk his own life on behalf of his fellow man during World War II, Wallenberg was such an individual.”

Roland de Corneille, MP for Eglinton - Lawrence, thanked Anger for attending the tribute, saying that with the Canadian government's resolution declaring Wallenberg an honorary citizen, it has proclaimed Wallenberg a hero of the Holocaust, thereby ensuring he will not be forgotten.

De Corneille and Gerry Weiner, parliamentary secretary to the minister of employment and immigration, recently called on the Canadian government to make representations to the Soviet Union on behalf of Wallenberg.

Czech Mass every Saturday Evening
at 6:15 PM at Our Lady of the Mount
in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

VOICE OF THE NATION

U.S. SENATOR MEETS DIS-SIDENTS

The United States Senator from New York, Daniel Patrick Moynihan, met Charter 77 spokespersons Martin Palouš and Anna Šabatová and Charter signatories Miloš Reichert and Petr Uhl in Prague on February 9. The senator became apprized of the activities of the Charter 77 movement and VONS, and was briefed on how Czechoslovakia complies (or rather fails to comply) with the Helsinki Accords.

CZECHOSLOVAK JETS FOR NICARAGUA

Czechoslovak-made L-39 jet aircraft that can be retrofitted with ground attack capability and with air-to-air missiles will be delivered to Nicaragua this year, possibly in the summer of 1986, according to The New York Times of March 19, 1986.

REPRESSION

Five citizens from Gottwaldov (formerly Zlín) sent a petition to the Minister of Culture on February 20, 1986, complaining of the violation of civic rights, especially in the area of religious freedom. They expressed solidarity with and admiration of František Cardinal Tomášek and condemned the communist-sponsored Pacem in Terris. About 50 persons mainly from Prague, Brno, Olomouc, many of them Charter 77 sig-

natories, cosigned the petition (from Infoch, No. 3/86)

People continue fleeing from Czechoslovakia, sometimes with tragic consequences. In February, two young men tried to cross the border in a glider equipped with an auxiliary engine, but crashed of Brno in Southern Moravia. One was killed and the other seriously injured. Several people who allegedly helped them are under arrest.

Of the 20 skiers on a tour of Slovenia in Yugoslavia, 16 sought asylum in Austria and at the United Nations refugee camp in Belgrade. A number of tourists on board the Soviet excursion boat „Dnieper” cruising on the Danube from Bratislava to Passau via Vienna have failed to return and have probably sought asylum in West Germany.

Residents of several suburban communities in the Brno area were summoned to their national committees at the end of February to be informed that the Brno airport would be expanded and that they will have to relocate within the next five years. They were told that they would be compensated for their property and that adequate housing would be provided elsewhere for them. Rumors are circulating that a new runway for heavy Soviet bombers will be built and that accommodations for Soviet officers and their families will be provided in the buildings not to be demolished, even an 11th Century church.

ETHNICS ENDORSE PUTKA FOR JUDGE

The Cosmopolitan Democratic League of Cuyahoga County composed of delegates from major nationality groups endorsed the candidacy of Attorney Andrew C. Putka as Judge of Cuyahoga County Common Pleas Court at the May 6, 1986 primary election.

After careful screening, Andrew C. Putka received united ethnic endorsement because of his long career of public service of honesty and sincerity. He has proven to be a friend of ethnics.

Over 30 years of public service, he served as an Ohio State Senator and State Representative, President of the American National Bank, Superintendent of the Ohio Savings and Loan Association, President of the National Association of State Savings and Loan Supervisors, Director of Airports for Cleveland, Director of Finance for City of Cleveland, Deputy County Auditor, and Lecturer on State and Local Government at Notre Dame College. He has given quality public service.

He has a rich educational background attending Cathedral Latin, John Carroll University, and the U.S. Naval Academy. He received his law degree from Case Western Reserve University.

The League proudly endorsed Andrew C. Putka for Judge and is aggressively promoting his candidacy. Ethnics are being encouraged to vote for him.

OTMAR V. CERNOSEK, 86 of 1861 York, retired employee of Defense Depot Memphis, where he had worked since the plant was opened, died March 18, at his home. Mass will be said at 10:30 a.m. March 20, at The Cathedral of The immaculate Conception, where he was a communicant, with burial in Memory Hill Gardens. Canale Funeral Directors has charge. Mr. Cernosek was born in Ammansville, Texas, and was a fourth-degree member of the Knights of Columbus. He leaves his wife, Mrs. Genevieve Shine Cernosek; two daughters, Miss Joan Cernosek and Miss Pauline Cernosek, and three sons, Anthony Cernosek, James Cernosek and Joseph Cernosek, all of Memphis; five sisters, Mrs. Lillie Miller, Mrs. Mary Sumbra, Mrs. Ann Shimek, Mrs. Agnes Kovar and Mrs. Martha Shelley, and two brothers, Joe Cernosek and Stanley Cernosek.

VOTERS ETHNIC GUIDE Cleveland, O.

COSMOPOLITAN DEMOCRATIC LEAGUE ENDORSE ATTORNEY

ANDREW C. PUTKA AS CUYAHOGA COUNTY JUDGE OF COMMON PLEAS COURT

For Honesty and Sincerity
Quality Public Service
United Ethnic Support

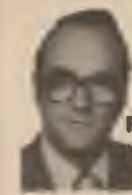

VOTE FOR A PROVEN FRIEND

DOROTHY HUDAC,
2624 IDLEWOOD, CLEVELAND, OHIO.
PAID BY: Nationalities Newspapers & Services Inc.
6821 Fleet Ave. Cleveland, O. 44105.

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

OUR SECOND BICENTENNIAL

My, how time "flies"! It doesn't seem like it, but it has been ten years since we celebrated the American Revolution Bicentennial. The focus of that nationwide celebration was, of course, the declaring of our independence and the Revolutionary War.

Now America is gearing up for another celebration, one that could have far greater significance if it is handled correctly. This time the occasion is the two hundredth anniversary of the formation of the Constitution of the United States.

The Bicentennial of 1976 celebrated the confirmation of our independence in 1776 and the principles for which the revolution was fought. It was but a single year in duration.

The Bicentennial of 1987-89 celebrates the achievement of the American people in building a new nation and creating a system of government true to the principles of the American Revolution.

A Commission on the Bicentennial of the United States Constitution has been established by an act of Congress. The President designated Chief Justice Warren Burger as Chairman of the twenty-one member group.

In its "First Report," issued last September, the Commission states its hope: "Every State, city, town, and hamlet,

every organization and institution, and every family and individual in the Nation will be invited to participate. Each community is encouraged to conduct its own commemoration, with such cooperation and assistance as the Commission on the Bicentennial and the local and State Constitution Commissions can provide."

It is notable that this bicentennial celebration will extend for three years with each year being devoted to a particular emphasis, based on what actually took place two hundred years ago.

The year 1987 has been dedicated to the history of "Framing the Constitution." It is to be used to "focus on events leading up to the Constitutional Convention in Philadelphia in the summer of 1787; the memory of the Founders; their moral, political, and economic philosophies; the influence of Western philosophy and religion upon their works; the controversies within the Convention; and analysis of the great document itself.

The year 1988 is to be devoted to the theme: "Ratifying the Constitution." It is hoped this year will be used to enlighten our people about the controversies surrounding the debates over the proposed Constitution. Of primary consideration should be in depth study of *The Federalist Papers*. This should develop an understanding of how a free people chose for themselves a totally new form of government.

The final year, 1989, will concern "Establishing a Government under the Constitution." The focus here is to be on the relationship and historical development over 200 years of the three Branches of government: Legislative, Executive and Judicial. This year will also commemorate the drafting of the Bill of Rights.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105